

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Nr. crt.	LEGISLAȚIA COMUNITARĂ		LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ	
TITLUL II - Impozitul pe profit				
	Articol/ alineat	Directiva 90/434/CEE privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, amendată prin Directiva 2005/19/CEE	Articol/ alineat	Proiect de modificare și completare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
1.	Art. 1 Lit.b)	Fiecare stat membru aplică dispozițiile prezentei directive în următoarele cazuri: [...] (b) transferuri dintr-un stat membru în alt stat membru ale sediului social al societăților europene (Societas Europaea sau SE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE), și al societăților cooperative europene (SCE), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003	Art. 27¹ alin. (2)	(2) Prevederile prezentului articol se aplică: [...] b) transferului sediului social al unei societăți europene din România în alt stat membru, în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 2157/2001 privind statutul societății europene și al unei societăți cooperative europene, în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 1435/2003 privind Statutul Societății Cooperative Europene.

		privind statutul societății cooperative europene (SCE).		
2.	Art.2 lit.j)	<p>În sensul prezentei directive:</p> <p>[...]</p> <p>"(j) <<transferul sediului social>> înseamnă operațiunea prin care o SE sau SCE, fără lichidare și fără înființarea unei noi persoane juridice, își transferă sediul social dintr-un stat membru în altul".</p>	Art. 27¹ alin. (3) pct. 13	<p>(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>[...]</p> <p>"13. „transferul sediului social” înseamnă o operațiune prin care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană, fără să se lichideze sau fără să creeze o societate nouă, își transferă sediul social din România într-un alt stat membru.”</p>
3.	Art. 10	<p>(1) În cazul în care activele transferate într-o fuziune, divizare, divizare parțială sau un transfer de active includ un sediu permanent al societății care efectuează transferul și care este situat într-un stat membru, altul decât cel al societății care efectuează transferul, statul membru al societății care efectuează transferul renunță la dreptul de impozitare a sediului permanent respectiv.</p> <p>Statul membru al societății care efectuează transferul poate reintegra în profiturile impozabile ale societății respective pierderile sediului permanent care au fost deduse anterior din profitul impozabil al societății în statul respectiv și care nu au fost recuperate.</p> <p>Statul membru în care se află sediul permanent și statul membru al societății beneficiare aplică dispozițiile prezentei directive în cazul unui astfel de transfer ca</p>	Art. 27¹ alin. (10¹)	<p>“(10¹) În cazul în care activele și pasivele societății cedente din România transferate într-o operațiune de fuziune, divizare, divizare parțială sau transfer de active includ și activele și pasivele unui sediu permanent situat într-un alt stat membru, inclusiv în statul membru în care este rezidentă societatea beneficiară, dreptul de impozitare al sediului permanent respectiv revine statului membru în care este situată societatea beneficiară.</p> <p>[...]</p>

		<p>și când statul membru în care se află sediul permanent ar fi statul membru al societății care efectuează transferul.</p> <p>Prezentele dispoziții se aplică și în cazul în care sediul permanent se află în același stat membru cu cel în care este rezidentă societatea beneficiară.</p> <p>(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), în cazul în care statul membru al societății care efectuează transferul aplică un sistem de impozitare a profitului la nivel mondial, statul membru respectiv are dreptul de a impozita orice profit sau plusvalori ale sediului permanent, obținute în urma fuziunii, divizării, divizării parțiale sau transferului de active, cu condiția să admită scutirea de impozitul, care, în absența dispozițiilor prezentei directive, ar fi fost perceput pentru aceste profituri sau plusvalori în statul membru în care se află sediul permanent respectiv, în același mod și în același quantum ca în cazul percepției și achitării efective a impozitului respectiv."</p>		
4.	Titlul IVb Art.10b	Norme aplicabile în cazul transferului sediului social al unei SE sau SCE (1) În cazul în care (a) o SE sau SCE își transferă sediul social dintr-un stat membru în altul sau (b) în legătură cu transferul sediului său social dintr-un stat membru în altul, o SE sau SCE, rezidentă în primul stat membru, încetează să fie rezidentă în statul membru respectiv și devine rezidentă în alt stat	Art. 27¹ Alin. (10²)	(10²) Reguli aplicabile în cazul transferului sediului social al unei societăți europene sau al unei societăți cooperativе europene. a) Atunci când o societate europeană sau societate cooperativă europeană transferă sediul social din România într-un alt stat membru acest transfer al sediului social nu reprezintă transfer impozabil pentru

		<p>membru; transferul sediului social sau schimbarea reședinței nu conduc la nici o impozitare a plusvalorii, calculate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1), în statul membru din care a fost transferat sediul social, obținute din activele și pasivele SE sau SCE care, în consecință, rămân legate efectiv de un sediu permanent al SE sau SCE în statul membru din care a fost transferat sediul social și îndeplinesc un rol în generarea profiturilor sau pierderilor luate în considerare în vederea impozitării.</p> <p>(2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care SE sau SCE calculează o nouă amortizare sau orice câștiguri sau pierderi cu privire la activele și pasivele care rămân legate efectiv de sediul permanent în cauză, ca și când transferul sediului social nu ar fi avut loc sau SE ori SCE nu ar fi încetat să aibă domiciliul fiscal în statul membru respectiv.</p> <p>(3) În cazul în care, în temeiul legislației statului membru respectiv, SE sau SCE au dreptul la calcularea noilor amortizări sau a câștigurilor ori pierderilor aferente activelor și pasivelor ce rămân în statul membru respectiv, pe o bază diferită de cea prevăzută la alineatul (2) alineatul (1) nu se aplică activelor și pasivelor în legătură cu care se exercită această opțiune.</p>	<p>plusvaloarea calculată ca diferență între prețul de piață al elementelor din activ și pasiv transferate și valoarea lor fiscală, pentru acele active și pasive ale societății europene sau societății cooperative europene, care rămân efectiv integrate unui sediu permanent al societății europene sau societății cooperative europene în România și care contribuie la generarea profitului sau pierderii luate în calcul din punct de vedere fiscal.</p> <p>b) Transferul este neimpozabil numai dacă societățile europene sau societățile cooperative europene calculează amortizarea și orice câștiguri sau pierderi aferente activelor și pasivelor care rămân efectiv integrate unui sediu permanent ca și cum transferul sediului social nu ar fi avut loc.</p>
--	--	--	---

5.	Art.10c	<p>(1) În cazul în care</p> <p>(a) o SE sau SCE își transferă sediul social dintr-un stat membru în altul sau</p> <p>(b) în legătură cu transferul sediului său social dintr-un stat membru în altul, o SE sau SCE, rezidentă în primul stat membru încetează să fie rezidentă în statul membru respectiv și devine rezidentă în alt stat membru,</p> <p>Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în cazul în care provizioanele sau rezervele constituite în mod corespunzător de o SE sau SCE, înainte de transferul sediului social, sunt scutite parțial sau total de impozit și nu sunt obținute de la sedii permanente din străinătate, aceste provizioane sau rezerve pot fi preluate, beneficiind de aceeași scutire de impozit, de către un sediu permanent al SE sau SCE care se află pe teritoriul statului membru din care a fost transferat sediul social.</p> <p>(2) În măsura în care o societate care își transferă sediul social pe teritoriul unui stat membru are posibilitatea de a raporta pierderi care nu au fost deduse din punct de vedere fiscal și de a le imputa unui exercițiu anterior, statul membru respectiv permite sediului permanent, situat pe teritoriul său și aparținând unei SE sau SCE care își transferă sediul social, să</p>		<p>c) Provizioanele sau rezervele care anterior transferului sediului social au fost deduse din baza impozabilă de către societățile europene sau societățile cooperativе europene și care nu provin de la sediile permanente din străinătate, pot fi preluate, în aceleași condiții de deducere, de către sediul permanent din România al societății europene sau societății cooperativе europene.</p> <p>d) Referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta nu se recuperează de către sediul permanent al societății europene sau al societății cooperativе europene situat în România.</p>
----	---------	---	--	---

		preia pierderile SE sau SCE care nu au fost deduse din punct de vedere fiscal, cu condiția ca reportarea pierderii respective sau imputarea acestora unui exercițiu anterior să fi fost posibilă în situații similare, în cazul unei societăți care ar fi continuat să aibă sediul social în statul membru respectiv sau ar fi continuat să aibă domiciliul fiscal în statul membru respectiv.		
6.	Art.10d	<p>(1) Transferul sediului social al unei SE sau SCE nu conduce, în sine, la nici o impozitare a venitului, profiturilor sau plusvalorii acționarilor.</p> <p>(2) Aplicarea alineatului (1) nu împiedică statele membre să impoziteze câștigul obținut în urma transferului ulterior al titlurilor de valoare ce reprezintă capitalul SE sau SCE care își transferă sediul social.</p>	Art. 27¹ alin.(10²) lit.e)	e) Transferul sediului social al societăților europene sau al societăților cooperative europene nu trebuie să dea naștere impozitării venitului, profitului sau plusvalorii acționarilor.
Titlul VI – Taxa pe valoarea adăugată				
<p>În sensul prezentului titlu:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ D112 este Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ➤ D8 este Directiva 2008/8/CE de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor ➤ D117 este Directiva 2008/117/CE de modificare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în vederea combaterii fraudei fiscale legate de operațiunile intracomunitare 				

	Articol/ alineat	Directiva 2006/112/CE în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010	Articol/ alineat	Proiect de modificare și completare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
7.	Art. 2 alin. (2) lit. (a) din D112	În sensul alineatului (1) litera (b) punctul (ii), sunt considerate „mijloace de transport” următoarele mijloace de transport, în cazul în care sunt destinate transportului de persoane sau de bunuri: (i) vehiculele terestre cu motor a căror capacitate depășește 48 centimetri cubi sau a căror putere depășește 7,2 kilowați; (ii) navele care depășesc 7,5 metri în lungime, cu excepția navelor utilizate pentru navigația în largul mării și care transportă călători cu plată și a navelor utilizate pentru activități comerciale, industriale sau de pescuit sau pentru salvare și asistență pe mare sau pentru pescuitul de coastă; (iii) aeronavele a căror greutate la decolare depășește 1 550 kilograme, cu excepția aeronavelor utilizate de companii aeriene care operează cu plată, în principal, pe rute internaționale;	Art. 125¹ alin. (3) lit. a)	(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 126 alin. (3) lit. b) și la art. 143 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) și care îndeplinesc condițiile de la lit. b), respectiv: a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depășește 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depășește 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depășește 48 cm ³ sau a cărui putere depășește 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepția: 1. navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare; și 2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată;
8.	Art. 2 alin. (2) lit. (b)	b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt: 1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km; 2. în cazul unei nave, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore; 3. în cazul unei aeronave, să nu fi fost	Art. 125¹ alin. (3) lit. b)	b) condițiile care trebuie îndeplinite sunt: 1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări care depășesc 6.000 km; 2. în cazul unei nave, să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depășește 100 de ore; 3. în cazul unei aeronave, să nu fi fost

		livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.		livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcțiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depășește 40 de ore.
9.	Art. 2 alin. (3) din D112	3. "Produse accizabile" sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice și tutunul prelucrat, conform definiției acestora în legislația Comunității, însă nu și gazul distribuit prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau energia electrică.	Art. 125¹ alin. (1) pct. 7	7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul și băuturile alcoolice și tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la Titlul VII din prezenta lege, cu excepția gazului distribuit prin sistemul de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice;
10.	Art. 25 lit. a) din D112	O prestare de servicii poate consta, între altele, în una dintre următoarele operațiuni: (a) cesiunea de bunuri necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate;	Art. 129 alin. (3) lit. b)	b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;
11.	Art. 28 din D112	Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul unei alte persoane ia parte la o prestare de servicii, se consideră că ea a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.	Art. 129 alin. (2)	(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.
12.	Art. 38 alin. (1) și (2) din D112	(1) În cazul livrărilor de gaz prin intermediul sistemului de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării este considerat a fi locul unde comerciantul persoană impozabilă respectiv și-a stabilit sediul activității sale economice sau locul unde dispune de un sediu comercial fix pentru care sunt livrate bunurile sau, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui	Art. 132 alin. (1) lit. e)	e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă

		<p>sediu comercial fix, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p> <p>(2) În sensul alineatului (1), „comerciant persoană impozabilă” înseamnă o persoană impozabilă a cărei activitate principală legată de cumpărările de gaz sau electricitate constă în revânzarea acestor produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil.</p>		<p>reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;</p>
13.	Art. 39 din D112	<p>În cazul livrării de gaz prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, care nu intră sub incidența articolului 38, locul livrării respective este considerat a fi locul unde clientul utilizează și consumă efectiv bunurile.</p> <p>Atunci când gazul sau electricitatea nu sunt în totalitate consumate efectiv de client, se consideră că bunurile neconsumate respective au fost utilizate și consumate la locul unde clientul și-a stabilit sediul activității economice sau unde dispune de un sediu comercial fix pentru care sunt livrate bunurile. În absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, locul utilizării și consumului bunurilor de către client este considerat a fi locul unde acesta își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p>	Art. 132 alin. (1) lit. f)	<p>f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător își are sediul activității economice sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.</p>
14.	Art. 42 din D112	<p>Articolul 41 primul paragraf nu se aplică și se consideră că TVA a fost aplicată</p>	Art. 132¹ alin. (5)	<p>(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare atunci când</p>

		<p>achiziției intracomunitare de bunuri în conformitate cu articolul 40 atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) persoana care a achiziționat bunurile dovedește că a efectuat achiziția intracomunitară în scopul unei livrări ulterioare, pe teritoriul statului membru identificat în conformitate cu articolul 40, pentru care persoana căreia îi sunt livrate bunurile a fost desemnată ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolul 197;</p> <p>(b) persoana care a achiziționat bunurile a îndeplinit obligațiile prevăzute la articolul 265 privind depunerea declarației recapitulative.</p>		<p>cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153, face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b) în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.</p>
15.	Art. 63 din D112	<p>Faptul generator intervine și TVA devine exigibilă atunci când sunt livrate bunurile sau sunt prestate serviciile.</p>	Art. 134¹ alin. (1)–(6)	<p>Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii</p> <p>Art. 134¹. - (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.</p> <p>(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.</p> <p>(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.</p> <p>(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la</p>

				<p>data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.</p> <p>(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.</p> <p>(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.</p>
16.	Art. 64 alin. (1) din D112	Atunci când determină decontări sau plăți succesive, livrarea de bunuri, alta decât cea constând în închirierea de bunuri pe o anumită perioadă de timp sau vânzarea de bunuri cu plată în rate, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) litera (b), și prestarea de servicii sunt considerate efectuate la expirarea perioadelor la care se referă decontările sau plățile respective.	Art. 134¹ alin. (7)	(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an.
17.	Art. 72 din D112	În sensul prezentei directive, "valoare de piață" înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor	Art. 137 alin. (1) lit. e)	e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când

		<p>în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii este necesar să o plătească în condiții de concurență loială, unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei.</p> <p>Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, "valoarea de piață" înseamnă:</p> <p>(1) pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;</p> <p>(2) pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.</p>		<p>valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, „valoarea de piață” înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, „valoarea de piață” înseamnă:</p> <p>1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;</p> <p>2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.</p>
18.	Art. 79 din D112	<p>Baza de impozitare nu cuprinde următoarele elemente:</p> <p>(c) sume primite de o persoană impozabilă de la client, reprezentând decontarea cheltuielilor efectuate în numele și în contul clientului și înregistrate în contabilitate într-un cont tranzitoriu.</p> <p>Este necesar ca persoana impozabilă să</p>	Art. 137 alin. (3) lit. e)	<p>e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane, și care apoi se decontează acesteia, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.</p>

		facă dovada sumei efective a cheltuielilor prevăzute la primul paragraf litera (c) și nu poate deduce TVA care poate fi eventual aplicată acestora.		
19.	Art. 84 din D112	(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că accizele datorate sau achitate de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor sunt incluse în baza de impozitare în conformitate cu articolul 78 primul paragraf litera (a). (2) Atunci când, după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare este redusă în mod corespunzător în statul membru pe al cărui teritoriu s-a efectuat achiziția.	Art. 138¹ alin. (2)	(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.
20.	Art. 56 alin. (3) modificat prin art. 1 pct. 1 din D8	Alineatul (1) literele (j) și (k) și alineatul (2) se aplică până la 31 decembrie 2009."	Art. III alin. (1)	(1) Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010, cu excepția cazurilor când se specifică altfel.
21.	Art. 57 alin. (2) modificat prin art. 1 pct. 2 din D8	Alineatul (1) se aplică până la 31 decembrie 2009.	Art. III alin. (1)	(1) Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010, cu excepția cazurilor când se specifică altfel.
22.	Art. 59 alin. (2)	Până la 31 decembrie 2009, statele membre aplică articolul 58 litera (b)	Art. III alin. (1)	(1) Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010, cu

	modificat prin art. 1 pct. 3 din D8	serviciilor de radiodifuziune și televiziune, prevăzute la articolul 56 alineatul (1) litera (j), care sunt prestate către persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau cu domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care dispune de un sediu comercial fix în afara Comunității de la care sunt prestate serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității sale economice sau a unui sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității.		excepția cazurilor când se specifică altfel.
23.	Art. 357 modificat prin art. 1 pct. 4 din D8	Prezentul capitol se aplică până la 31 decembrie 2014.	-	Prevederea va fi transpusă ulterior.
24.	Capitolul 3 din titlul V, înlocuit prin art. 2 pct. 1 din D8	Art. 43 În vederea aplicării normelor referitoare la locul de prestare a serviciilor: 1. O persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate; 2. O persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA	Art. 133 alin. (1)	Locul prestării de servicii Art. 133. - (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor: a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1) – (4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate; b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

		este considerată persoană impozabilă.		
25.		<p>Articolul 44</p> <p>Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană și-a stabilit sediul activității sale economice. Cu toate acestea, în cazul în care aceste servicii sunt furnizate către un sediu comercial fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu comercial fix. În absența unui astfel de loc sau sediu comercial fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p>	<p>Art. 133 alin. (2)</p>	<p>(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p>
26.		<p>Articolul 45</p> <p>Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul și-a stabilit sediul activității sale economice. Cu toate acestea, în cazul în care aceste servicii sunt prestate de la un sediu comercial fix al prestatorului, aflat în alt loc decât sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu comercial fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este</p>	<p>Art. 133 alin. (3)</p>	<p>(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p>

		locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.		
27.		<p>Articolul 46</p> <p>Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă, de către un intermediar care acţionează în numele ei în contul altei persoane, este locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prezenta directivă.</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. a)</p>	<p>(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:</p> <p>a) locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;</p>
28.		<p>Articolul 47</p> <p>Locul de prestare a serviciilor legate de bunuri imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile şi de servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, de exemplu, serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier, este locul unde este situat bunul imobil respectiv.</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. a)</p>	<p>(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:</p> <p>a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier;</p>
29.		<p>Articolul 48</p> <p>Locul de prestare a serviciilor de transport de călători este locul unde are loc transportul, în funcţie de distanţele parcurse.</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. b)</p>	<p>b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;</p>

30.		<p>Articolul 49</p> <p>Locul de prestare a serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile, este locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse.</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. b)</p>	<p>b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;</p>
31.		<p>Articolul 50</p> <p>Locul de prestare a serviciilor de transport intracomunitar de bunuri către persoane neimpozabile este locul de plecare a transportului.</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. c) prima teza</p>	<p>c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile.</p>
32.		<p>Articolul 51</p> <p>"Transport intracomunitar de bunuri" înseamnă orice transport de bunuri pentru care locul de plecare și locul de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite.</p> <p>"Loc de plecare" înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar "loc de sosire" înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri.</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. c) tezele a 2-a și a 3-a</p>	<p>Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;</p>
33.		<p>Articolul 52</p> <p>Statele membre pot să nu aplice TVA pentru aceea parte din serviciul de transport intracomunitar de bunuri către</p>		<p>Prevederea este opțională. Nu a fost transpusă.</p>

		persoane neimpozabile care constă în traversarea de ape ce nu fac parte din teritoriul Comunității.		
34.		<p>Articolul 53</p> <p>Locul de prestare a serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau de alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități, este locul în care respectivele activități se desfășoară efectiv.</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. c)</p>	<p>c) locul prestării efective, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități;</p>
35.		<p>Articolul 54</p> <p>Locul de prestare a următoarelor servicii către persoane neimpozabile este locul unde aceste servicii sunt prestate efectiv:</p> <p>(a) activități auxiliare transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și alte activități similare;</p> <p>(b) evaluări ale bunurilor mobile corporale și lucrări efectuate asupra acestora</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. d) pct. 1</p> <p>Art. 133 alin. (5) lit. d) pct. 2 și 3</p>	<p>d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:</p> <p>1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;</p> <p>2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;</p> <p>3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;</p>

36.		<p>Articolul 55</p> <p>Locul de prestare a serviciilor de restaurant și catering, în afara celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității, este locul unde aceste servicii sunt prestate efectiv.</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. d)</p>	<p>d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;</p>
37.		<p>Articolul 56</p> <p>(1) Locul de închiriere pe termen scurt a unui mijloc de transport este locul în care mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului.</p> <p>(2) În sensul alineatului (1), "termen scurt" înseamnă posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum treizeci de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum nouăzeci de zile.</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. e)</p>	<p>e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum treizeci de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum nouăzeci de zile;</p>
38.		<p>Articolul 57</p> <p>(1) Locul de prestare a serviciilor de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate este locul de plecare a transportului de călători.</p> <p>(2) În sensul alineatului (1), "parte a unei operațiuni de transport de călători</p>	<p>Art. 133 alin. (4) lit. f)</p>	<p>f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători.</p>

		<p>efectuată în Comunitate" înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători.</p> <p>"Punctul de plecare a unui transport de călători" înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul după o oprire în afara Comunității.</p> <p>"Punctul de sosire a unui transport de călători" înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității.</p> <p>În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.</p>		<p>punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.</p>
39.		<p>Articolul 58</p> <p>Locul de prestare a serviciilor furnizate pe cale electronică, în special a celor prevăzute în anexa II, atunci când sunt prestate către persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care deține în afara Comunității un sediu comercial fix de unde prestează serviciile sau care, în</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. e) pct. 11</p>	<p>11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;</p>

		<p>absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, îmi are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, este locul în care persoana neimpozabilă este stabilită sau îmi are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.</p> <p>În cazul în care furnizorul unui serviciu îi clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică.</p>		
40.		<p>Articolul 59</p> <p>Locul de prestare a următoarelor servicii către o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îmi are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității este locul unde respectiva persoană este stabilită, îmi are domiciliul stabil sau reședința obișnuită:</p> <p>(a) transferurile și cesiunile de drepturi de autor, brevete, licențe, mărci și alte drepturi similare;</p> <p>(b) serviciile de publicitate;</p> <p>(c) serviciile prestate de consultanți, ingineri, birouri de consultanță, avocați, contabili și alte servicii</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. e)</p>	<p>e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:</p> <p>3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;</p> <p>4. serviciile de publicitate;</p> <p>5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și</p>

		<p>similare, precum și prelucrările de date și furnizarea de informații;</p> <p>(d) obligațiile de a se abține de la desfășurarea, totală sau parțială, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezentul articol;</p> <p>(e) operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv de reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;</p> <p>(f) punerea la dispoziție de personal;</p> <p>(g) închirierea de bunuri mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;</p> <p>(h) acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a electricității și prestarea de servicii de transport sau de transmitere prin aceste sisteme, precum și prestarea de alte servicii direct legate de acestea;</p> <p>(i) serviciile de telecomunicații;</p>	<p>alte servicii similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;</p> <p>12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă.</p> <p>6. operațiunile de natură financiar-bancară și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;</p> <p>7. punerea la dispoziție de personal;</p> <p>1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;</p> <p>8. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor sisteme, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;</p> <p>9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv</p>
--	--	---	---

		<p>(j) serviciile de radiodifuziune și televiziune;</p> <p>(k) serviciile furnizate pe cale electronică, în special cele prevăzute în anexa II.</p> <p>În cazul în care prestatorul unui serviciu și clientul său comunică prin intermediul poștei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul</p>	<p>cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații.</p> <p>10. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;</p> <p>11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în</p>
--	--	--	---

		prestat este un serviciu prestat pe cale electronică.		România, se consideră că locul prestării este în România;
41.		<p>Articolul 59a</p> <p>Pentru a evita dubla impozitare, neimpozitarea sau denaturarea concurenței, statele membre pot considera, în ceea ce privește serviciile al căror loc de prestare este reglementat de articolele 44, 45, 56, și 59,</p> <p>(a) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat pe teritoriul lor, ca fiind situat în afara Comunității, atunci când utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității;</p> <p>(b) locul prestării unuia sau a tuturor serviciilor respective, în cazul în care este situat în afara Comunității, ca fiind situat pe teritoriul lor, atunci când utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc pe teritoriul lor.</p> <p>Cu toate acestea, prezenta dispoziție nu se aplică serviciilor prestate pe cale electronică în cazul în care respectivele servicii sunt prestate unor persoane neimpozabile nestabilite în Comunitate.</p>	<p>Art. 133 alin. (6) și (7)</p>	<p>(6) Prin derogare de la prevederile alin. (2) și (3), închirierea, alta decât închirierea pe termen scurt, sau leasingul de mijloace de transport se consideră că are locul prestării:</p> <p>a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care își are sediul activității economice sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;</p> <p>b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix în România, de la care serviciile sunt prestate, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității.</p> <p>(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilă pe teritoriul Comunității, locul prestării se consideră a fi în România dacă utilizarea și exploatarea</p>

				efectivă a serviciilor au loc în România.
42.		<p>Articolul 59b</p> <p>Statele membre aplică articolul 59a litera (b) serviciilor de telecomunicații, radiodifuziune și televiziune, prevăzute la articolul 59 primul paragraf litera (j), care sunt prestate unor persoane neimpozabile stabilite într-un stat membru sau care își au domiciliul stabil sau reședința obișnuită într-un stat membru, de către o persoană impozabilă care și-a stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care deține în afara Comunității un sediu comercial fix de unde prestează serviciile sau care, în absența unui astfel de sediu al activității economice sau sediu comercial fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității.</p>	<p>Art. 133 alin. (5) lit. e) pct. 9 teza a 4-a</p>	<p>În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;</p>
43.	<p>Art. 98 alin. (2) înlocuit prin art. 2 pct. 2 din D8</p>	<p>Cotele reduse nu se aplică serviciilor furnizate pe cale electronică.</p>	-	<p>Nu este necesara transpunerea. Nu avem cote reduse pentru servicii electronice.</p>
44.	<p>Art. 135 alin. (1) din D112</p>	<p>(j) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, alta decât livrarea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (a);</p> <p>(k) livrarea de terenuri pe care nu s-au ridicat construcții alta decât livrarea de</p>	<p>Art. 141 alin. (2) lit. f), partea introductivă</p>	<p>f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul</p>

		terenuri construibile prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (b);		prezentului articol, se definesc următoarele:
45.	Art. 141 din D112	<p>Fiecare stat membru adoptă măsuri specifice pentru a se asigura că TVA nu este aplicată achiziției intracomunitare de bunuri pe teritoriul lui, efectuată în conformitate cu articolul 40, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în cauză, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;</p> <p>(b) achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în statul membru în cauză, de către persoana impozabilă prevăzută la litera (a);</p> <p>(c) bunurile astfel achiziționate de către persoana impozabilă prevăzută la litera (a) sunt expediate sau transportate direct, dintr-un alt stat membru decât cel în care persoana este identificată în scopuri de TVA, persoanei căreia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară;</p> <p>(d) persoana căreia urmează să-i fie efectuată livrarea ulterioară este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, identificată în scopuri de TVA în statul membru în cauză;</p> <p>(e) destinatarul prevăzut la litera (d) a fost desemnat în conformitate cu articolul 197 ca persoană obligată la plata TVA pentru</p>	Art. 126 alin. (8) lit. b)	<p>b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru; 2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1; 3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare; 4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România; 5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător

		livrarea efectuată de persoana impozabilă nestabilă în statul membru în care este datorată taxa.		nestabil în România.
46.	Art. 146 alin. (1) lit. e) din D112	1. Statele Membre vor acorda scutire pentru următoarele operațiuni: (e) prestarea de servicii, inclusiv transport și tranzacții auxiliare, însă excluzând prestarea serviciilor scutite în conformitate cu Articolele 132 până la 135, dacă acestea sunt direct legate de exportul sau importul bunurilor acoperite de Articolul 61 și Articolul 157(1)(a).	Art. 143 alin. (1) lit. c)	c) prestările de servicii, inclusiv transportul și serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 141, legate direct de exportul de bunuri;
47.	Art. 148 lit. e) - g) din D112	(e) livrarea de bunuri pentru alimentarea și aprovizionarea aeronavelor utilizate de companiile aeriene care efectuează în principal transport internațional cu plată; (f) livrarea, modificarea, repararea, întreținerea și închirierea aeronavelor prevăzute la litera (e) și livrarea, închirierea, repararea și întreținerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronavele respective; (g) prestarea altor servicii decât cele prevăzute la litera (f), pentru satisfacerea nevoilor directe ale aeronavelor prevăzute la litera (e) sau a încărcăturilor lor.	Art. 143 alin. (1) lit. i), partea introductivă	i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internațional de persoane și/sau de bunuri cu plată, următoarele operațiuni:
48.	Art. 159 și 160 din D112	Art. 159 Statele Membre pot scuti prestatările de servicii legate de livrările de bunuri la care se face referire în Articolul 156, Articolul 157(1)(b) sau Articolul 158. Art. 160	Art. 144 alin. (1) lit. c)	c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

		<p>1. Statele Membre pot scuti urmatoarele operatiuni:</p> <p>(a) livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate in locatiile la care se face referire in Articolul 156(1), daca una dintre situatiile specificate in acest articol se aplica inca pe teritoriul lor;</p> <p>(b) livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate in locatiile la care se face referire in Articolul 157(1)(b) sau Articolul 158, daca una dintre situatiile specificate in Articolul 157(1)(b) sau in Articolul 158 (1) se aplica inca pe teritoriul lor.</p> <p>2. In situatia in care Statele Membre isi exercita optiunea specificata la punctul (a) din paragraful 1 cu privire la operatiunile efectuate in antrepozite vamale, acestea vor lua masurile necesare pentru a pune la dispozitie regimuri de antrepozitare altele decat antrepozitele vamale pentru care punctul (b) din paragraful 1 poate fi aplicat acelorasi operatiuni daca acestea privesc bunurile listate in ANEXA V si sunt efectuate in alte antrepozite decat cele de tip vamal.</p>		
49.	Art. 169 lit. (c) din D112	(c) operațiuni scutite în temeiul articolului 135 alineatul (1) literele (a) - (f), atunci când clientul este stabilit în afara Comunității sau atunci când operațiunile respective sunt în legătură directă cu bunuri care urmează a fi exportate din	Art. 147² alin. (1) lit. d)	d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute

		Comunitate.		prin norme.
50.	Teza introductiva a art. 170 înlocuită prin art. 2 pct. 3 din D8	Toate persoanele impozabile care, în sensul articolului 1 din Directiva 86/560/CEE [*****], al articolului 2 punctul 1 și al articolului 3 din Directiva 2008/9/CE [*****] și al articolului 171 din prezenta directivă, nu sunt stabilite în statul membru în care cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA au dreptul de a obține o rambursare a TVA în cauză, în măsura în care bunurile și serviciile sunt utilizate în următoarele scopuri:	Art. 147². – alin. (1) [...] lit. b)	b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;
51.	Art. 171 modificat de art. 2 pct. 4 lit. a din D8	(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text: (1) TVA este rambursată persoanelor impozabile care sunt stabilite într-un alt stat membru decât statul membru în care cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, în conformitate cu normele detaliate stabilite în Directiva 2008/9/CE.	Art. 147². – alin. (1) lit. a) și alin.(2)	(1) În condițiile stabilite prin norme: a) persoana impozabilă nestabilită în România care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România; [...] (2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.
52.	Art. 171 modificat de art. 2 pct. 4 lit. b din D8	(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text: (3) Directiva 86/560/CEE nu se aplică: (a) cuantumurilor TVA care, conform	-	Prevederea va fi transpusă prin norme.

		<p>legislației statului membru în care se face rambursarea, au fost facturate incorect;</p> <p>(b) cuantumurilor TVA facturate pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite de TVA în temeiul articolului 138 sau al articolului 146 alineatul (1) litera (b).</p>		
53.	<p>Se introduce art. 171a prin art. 2 pct. 5 din D8</p>	<p>În loc să acorde o rambursare, în temeiul Directivelor 86/560/CEE sau 2008/9/CE, pentru acele livrări de bunuri sau prestări de servicii către o persoană impozabilă, pentru care respectiva persoană este obligată să plătească TVA conform articolelor 194-197 sau 199, statele membre pot să autorizeze deducerea taxei respective în temeiul procedurii stabilite la articolul 168. Pot fi menținute restricțiile care sunt deja în vigoare în temeiul articolului 2 alineatul (2) și al articolului 4 alineatul (2) din Directiva 86/560/CEE.</p> <p>În acest scop, statele membre pot să excludă persoana impozabilă care are obligația de a plăti TVA de la procedura de rambursare, în temeiul Directivelor 86/560/CEE sau 2008/9/CE.</p>	<p>Art. 147² alin. (1) lit. a)</p>	<p>a) persoana impozabilă nestabilă în România care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;</p>
54.	<p>Art. 171 alin. (2) din D112</p>	<p>TVA este rambursată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității în conformitate cu normele de aplicare stabilite de Directiva 86/560/CEE.</p>	<p>Art. 147² alin. (1) lit. b)</p>	<p>b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de</p>

		<p>Persoanele impozabile prevăzute la articolul 1 din Directiva 86/560/CEE sunt considerate, de asemenea, în sensul aplicării directivei menționate anterior, persoane impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate atunci când, în statul membru în care ele cumpără bunuri și servicii sau importă bunuri supuse TVA, au efectuat doar livrarea de bunuri sau prestarea de servicii unui destinatar desemnat ca persoană obligată la plata TVA în conformitate cu articolele 194 - 197 sau cu articolul 199.</p>		<p>bunuri/servicii, efectuate în România dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;</p>
55.	<p>Art. 172 alin. (1) din D112</p>	<p>Orice persoană care este considerată persoană impozabilă prin faptul că livrează, în mod ocazional, un mijloc de transport nou în condițiile stabilite la articolul 138 alineatul (1) și articolul 138 alineatul (2) litera (a) are dreptul de a deduce, în statul membru în care are loc livrarea, TVA inclusă în prețul de cumpărare sau achitată pentru importul sau achiziția intracomunitară a mijlocului de transport respectiv, până la o valoare care nu depășește valoarea TVA pe care este necesar să o plătească în cazul în care livrarea nu este scutită.</p> <p>Dreptul de deducere apare și poate fi exercitat doar în momentul livrării mijlocului de transport nou.</p>	<p>Art. 147² alin. (1) lit. c)</p>	<p>c) persoana neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;</p>
56.	<p>Art. 178 lit. a) din D112</p>	<p>Pentru exercitarea dreptului de deducere, o persoană impozabilă este necesar să îndeplinească următoarele condiții:</p>	<p>Art. 146 alin. (1) lit. a)</p>	<p>(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:</p>

		(a) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (a), în ceea ce privește livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, aceasta are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220 - 236 și cu articolele 238, 239 și 240;		a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);
57.	Art. 178 lit. c) din D112	(c) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (c), în ceea ce privește achiziția intracomunitară de bunuri, aceasta are obligația de a include în declarația privind TVA prevăzută la articolul 250 toate informațiile necesare pentru calcularea valorii TVA datorate pentru achizițiile sale intracomunitare de bunuri și are obligația de a deține o factură emisă în conformitate cu articolele 220 - 236;	Art. 146 alin. (1) lit. e)	e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155 ¹ alin. (1);
58.	Art. 178 lit. d) din D112	(d) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (d), în ceea ce privește operațiunile asimilate achizițiilor intracomunitare de bunuri, are obligația de a îndeplini formalitățile stabilite de fiecare stat membru;	Art. 146 alin. (1) lit. f)	f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130 ¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate sau documentul prevăzut la art. 155 ¹ alin. (1).
59.	Art. 178 lit. e) din D112	(e) pentru deducerile în temeiul articolului 168 litera (e), în ceea ce privește importul de bunuri, are obligația de a deține un document de import care o desemnează ca destinatar sau importator și care menționează valoarea TVA datorate sau permite calcularea valorii respective;	Art. 146 alin. (1) lit. c) și d)	c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri

				<p>vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;</p> <p>d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;</p>
60.	Art. 178 lit. f) din D112	(f) atunci când este obligată să plătească TVA în calitate de client în cazul aplicării articolelor 194 - 197 sau articolului 199, are obligația de a îndeplini formalitățile stabilite de fiecare stat membru.	Art. 146 alin. (1) lit. b)	b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) – (6), să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155 ¹ alin. (1);
61.	Se introduce art. 192a prin art. 2 pct. 6 din D8	În sensul prezentei secțiuni, o persoană impozabilă care are un sediu comercial fix pe teritoriul statului membru în care trebuie plătită taxa este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în acel stat membru atunci când	Art. 125¹ alin. (2) lit. c)	(2) În înțelesul prezentului titlu: c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările

		<p>se întrunesc următoarele condiții:</p> <p>(a) persoana livrează bunuri sau prestează servicii supuse TVA pe teritoriul statului membru respectiv;</p> <p>(b) sediul pe care furnizorul îl are pe teritoriul statului membru respectiv nu participă la respectiva livrare/prestare.</p>		<p>de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.</p>
62.	Art. 193 din D112	<p>TVA se plătește de orice persoană impozabilă ce efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii impozabilă, cu excepția cazului în care se plătește de o altă persoană în conformitate cu articolele 194-199 și articolul 202.</p>	Art. 150 alin. (1)	<p>Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România</p> <p>(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) - (6) și art. 160.</p>
63.	Art. 194 din D112	<p>(1) În cazul în care livrarea de bunuri sau prestarea de servicii impozabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care are obligația de a plăti TVA, statele membre au posibilitatea de a prevedea ca persoană obligată la plata TVA să fie persoana căreia i-au fost furnizate bunurile sau serviciile.</p>	Art. 150 alin. (6)	<p>(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) - (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. b) și care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări</p>

				de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.
64.	Art. 195 din D112	TVA este datorată de orice persoană identificată în scopuri de TVA în statul membru în care taxa este datorată și căreia îi sunt livrate bunurile în circumstanțele prevăzute la articolele 38 sau 39, în cazul în care livrările sunt efectuate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru respectiv.	Art. 150 alin. (3)	(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153 ¹ , căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125 ¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).
65.	Art. 196 înlocuit prin art. 2 pct. 7 din D8	TVA este datorată de orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA și căreia îi sunt prestate serviciile prevăzute la articolul 44, atunci când serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv.	Art. 150 alin. (2)	(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153 ¹ , care este beneficiar al serviciilor care au loc în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125 ¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).
66.	Art. 197 din D112	(1) TVA este datorată de persoana căreia îi sunt livrate bunurile, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții: (a) operațiunea taxabilă este o livrare de bunuri efectuată în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 141; (b) persoana căreia îi sunt livrate bunurile	Art. 150 alin. (4)	(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153 ¹ , care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triumphiulare, în următoarele condiții:

		<p>este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, identificată în scopuri de TVA în statul membru în care este efectuată livrarea;</p> <p>(c) factura emisă de persoana impozabilă nestabilă în statul membru în care este stabilită persoana căreia îi sunt livrate bunurile este întocmită în conformitate cu articolele 220 - 236.</p>		<p>1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și</p> <p>2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și</p> <p>3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.</p>
67.	<p>Art. 199 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din D112</p>	<p>(1) Statele membre pot prevedea ca persoană obligată la plata TVA să fie persoana impozabilă destinatară a următoarelor operațiuni:</p> <p>(d) livrarea de materiale uzate, materiale uzate ce nu se pot reutiliza în aceeași stare, rebuturi, deșeuri industriale și neindustriale, deșeuri reciclabile, deșeuri transformate parțial și anumite bunuri și servicii, enumerate în anexa VI;</p> <p>(2) Atunci când se aplică opțiunea prevăzută la alineatul (1), statele membre pot specifica livrările de bunuri și servicii reglementate și categoriile de furnizori sau beneficiari pentru care se pot aplica aceste</p>	<p>Art. 160</p>	<p>(1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.</p> <p>(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:</p> <p>a) livrarea de deșeuri și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.</p>

		măsuri.		<p>16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;</p> <p>b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 – 147¹.</p> <p>(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.</p> <p>(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.</p>
68.	Art. 200 și art. 204 (1) primul paragraf din D112	<p>Orice persoană ce efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri impozabilă datorează TVA</p> <p>Art. 204</p> <p>În cazul în care, în temeiul articolelor 193 - 197 și articolelor 199 și 200, persoană obligată la plata TVA este o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul</p>	Art. 151	<p>Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare</p> <p>Art. 151. - (1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.</p> <p>(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară,</p>

		membru în care TVA este datorată, statele membre pot permite persoanei respective să numească un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata TVA.		conform alin. (1), este: a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.
69.	Art. 202 din D112	TVA este datorată de orice persoană responsabilă de ieșirea bunurilor din regimurile sau situațiile enumerate la articolele 156, 157, 158, 160 și 161.	Art. 150 alin. (5)	(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a).
70.	Art. 204 din D112	(1) În cazul în care, în temeiul articolelor 193 - 197 și articolelor 199 și 200, persoană obligată la plata TVA este o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată, statele membre pot permite persoanei respective să numească un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata TVA. De asemenea, în cazul în care o operațiune taxabilă este efectuată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată și nu există, cu țara în care este stabilită sau își are sediul persoana impozabilă, nici un instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 76/308/CEE*1) și de	Art. 150 alin. (7)	(7) Prin derogare de la prevederile alin. (1): a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei; b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

		Regulamentul (CE) nr. 1798/2003*2), statele membre pot adopta măsuri în temeiul cărora persoană obligată la plata TVA este un reprezentant fiscal numit de persoana impozabilă nestabilă în statul membru respectiv.		
71.	Art. 205 din D112	În situațiile prevăzute la articolele 193 - 200 și articolele 202, 203 și 204, statele membre pot prevedea ca o altă persoană decât persoană obligată la plata TVA să fie ținută răspunzătoare în mod solidar pentru plata TVA.	Art. 151² alin. (3), partea introductivă și alin. (6) și (7)	(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155 ¹ alin. (1): (6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) și (6) și art. 151 ¹ . (7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) și/sau art. 151 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.
72.	Art. 207 și art. 209 din D112	Art. 207 Statele Membre vor lua măsurile necesare pentru a se asigura ca persoanele considerate responsabile cu plata TVA în locul unei persoane impozabile ne-stabilite pe teritoriul lor, în conformitate cu	Art. 157 alin. (2)-(4) și (7)	(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156 ² , atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145 - 147 ¹ , taxa aferentă

		<p>Articolele 194 pana la 197 si Articolele 199 si 204, se conformeaza obligatiilor de plata prevazute in aceasta Sectiune.</p> <p>Art. 209 Statele Membre vor lua masurile necesare pentru a se asigura ca persoanele juridice neimpozabile care au responsabilitatea de a plati TVA-ul datorat in legatura cu achizițiile intracomunitare de bunuri, de natura celor prevazute la Articolul 2(1)(b)(i), se conformeaza cu obligatiile de plata prevazute in aceasta Sectiune.</p>	<p>achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2) - (6).</p> <p>(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.</p> <p>(4) Prin exceptare de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin exceptare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.</p> <p>[...]</p> <p>(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit.</p>
--	--	---	--

				l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie și se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.
73.	Art. 213 din D112	<p>(1) Orice persoană impozabilă declară când începe, își modifică sau încetează activitatea ca persoană impozabilă.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) primul paragraf, orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce efectuează achiziții intracomunitare de bunuri ce nu sunt supuse TVA în temeiul articolului 3 alineatul (1) are obligația de a declara că efectuează aceste achiziții, în cazul în care condițiile pentru a nu le supune taxei, stabilite de dispoziția respectivă, nu mai sunt îndeplinite.</p>	Art. 153. alin. (1)	<p>Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA</p> <p>(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare înregistrare normală în scopuri de taxă, după cum urmează:</p> <p>a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici; 2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă; <p>b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la</p>

				<p>art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;</p> <p>c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;</p> <p>d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).</p>
74.	<p>Art. 214 alin. (1) lit. a) – c) din D112</p>	<p>(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele persoane sunt identificate printr-un număr individual:</p> <p>(a) orice persoană impozabilă, cu excepția celor prevăzute la articolul 9 alineatul (2), care desfășoară, pe teritoriul statului respectiv, livrări de bunuri sau prestări de servicii care dau drept de deducere a taxei, altele decât livrările de bunuri sau prestările de servicii pentru care se plătește TVA exclusiv de clientul sau de persoana căreia îi sunt destinate bunurile sau serviciile, în conformitate cu articolele 194 - 197 și articolul 199;</p> <p>(b) orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce efectuează achiziții intracomunitare de bunuri supuse TVA în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (b) și orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă ce exercită opțiunea prevăzută la articolul 3 alineatul (3) de a-și</p>	<p>Art. 153¹</p>	<p>Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii</p> <p>Art. 153¹. - (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:</p> <p>a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate și care nu au obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;</p> <p>b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este</p>

		<p>supune TVA achizițiile intracomunitare;</p> <p>(c) orice persoană impozabilă care efectuează, pe teritoriul său respectiv, achiziții intracomunitare de bunuri în scopul unor operațiuni legate de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf și pe care le efectuează în afara respectivului teritoriu.</p>		<p>deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;</p> <p>c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.</p> <p>(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).</p> <p>(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).</p> <p>(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana</p>
--	--	---	--	---

			<p>respectivă din oficiu.</p> <p>(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a), poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).</p> <p>(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2), poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).</p> <p>(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.</p> <p>(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c), poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului</p>
--	--	--	--

				<p>calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5) - (7).</p> <p>(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:</p> <p>a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau</p> <p>b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8).</p> <p>(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.</p> <p>(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.</p>
75.	<p>La art. 214 se adaugă lit. d) și e) prin art. 2 pct. 8 din D8</p>	<p>(d) orice persoană impozabilă care, pe teritoriul său respectiv, primește servicii pentru care are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196;</p> <p>(e) orice persoană impozabilă, stabilită pe teritoriul său respectiv, care furnizează servicii pe teritoriul altui stat membru, pentru care numai beneficiarul</p>	<p>Art. 153 alin. (2) lit. a) și b)</p> <p>Art. 153¹ alin. (1) lit. b) și c)</p>	<p>Art. 153</p> <p>(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:</p> <p>a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediul fix</p>

		<p>serviciilor are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196.</p>	<p>care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin.(2) în alt stat membru;</p> <p>b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin.(2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);</p> <p>Art. 153¹ alin. (1)</p> <p>b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;</p> <p>c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator,</p>
--	--	---	---

				<p>persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înainte primirii serviciilor respective.</p>
76.	<p>Art. 215 și 216 din D112</p>	<p>Fiecare număr de identificare în scopuri de TVA cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2 - prin care se identifică fiecare stat membru ce a atribuit respectivul număr.</p> <p>Cu toate acestea, Grecia poate utiliza prefixul "EL".</p> <p>Art. 216</p> <p>Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că sistemele lor de identificare permit identificarea persoanelor impozabile prevăzute la articolul 214 și pentru a asigura corecta aplicare a regimului tranzitoriu de impozitare a operațiunilor intracomunitare prevăzut la articolul 402.</p>	<p>Art. 154</p>	<p>Prevederi generale referitoare la înregistrare</p> <p>Art. 154. - (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153¹, are prefixul "RO", conform Standardului internațional ISO 3166 - alpha 2.</p> <p>(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.</p> <p>(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1), pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.</p> <p>(4) Persoanele înregistrate:</p> <p>a) conform art. 153, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;</p> <p>b) conform art. 153¹, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:</p> <p>1) furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2) - (6) și art. 151;</p> <p>2) beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru</p>

				al art. 150 alin. (2).
77.	Art. 221 din D112	(1) Statele membre pot impune persoanelor impozabile obligația de a emite o factură pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor, altele decât cele prevăzute la articolul 220.	Art. 155 alin. (4)	(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10) și pentru fiecare achiziție intracomunitară efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130 ¹ alin. (2) lit. a).
78.	Art. 221 (1) primul paragraf și art. 222 din D112	Statele membre pot impune persoanelor impozabile obligația de a emite o factură pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate pe teritoriul lor, altele decât cele prevăzute la articolul 220. Art. 222 Statele membre pot impune limite de timp persoanelor impozabile pentru emiterea de facturi, atunci când aceste persoane livrează bunuri sau prestează servicii pe teritoriul lor.	Art. 155¹ alin. (1)–(3)	(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) și (6) și ale art. 151, trebuie să autofactureze operațiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator. (2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) - (4) și (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operațiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepția situației în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeași lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1). (3) La primirea facturii privind operațiunile prevăzute la alin. (1) și (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire

				la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.
79.	Art. 226 și 230 din D112	<p>Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale prevăzute de prezenta directivă, este necesar să se menționeze doar următoarele detalii în scopuri TVA pe facturile emise în temeiul articolelor 220 și 221:</p> <p>(1) data emiterii;</p> <p>(2) un număr secvențial, bazat pe una sau mai multe serii, ce identifică în mod unic factura;</p> <p>(3) numărul de identificare în scopuri de TVA prevăzut la articolul 214, pe baza căruia persoana impozabilă a livrat bunurile sau a prestat serviciile;</p> <p>(4) numărul de identificare în scopuri de TVA al clientului, prevăzut la articolul 214, pe baza căruia clientul a beneficiat de o livrare de bunuri sau o prestare de servicii pentru care are obligația de a plăti TVA sau a beneficiat de o livrare de bunuri, astfel cum este prevăzută la articolul 138;</p> <p>(5) numele și adresa complete ale persoanei impozabile și ale clientului;</p> <p>(6) cantitatea și natura bunurilor livrate sau volumul și natura serviciilor prestate;</p> <p>(7) data la care s-a efectuat sau încheiat livrarea de bunuri sau prestarea de servicii sau data la care s-a efectuat plata avansului prevăzut la punctele 4 și 5 din articolul 220, în măsura în care se poate determina respectiva dată, iar aceasta diferă de data emiterii facturii;</p>	Art. 155 alin. (5)	<p>(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:</p> <p>a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;</p> <p>b) data emiterii facturii;</p> <p>c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;</p> <p>d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;</p> <p>e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal;</p> <p>f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;</p> <p>g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, ale reprezentantului fiscal;</p>

	<p>(8) baza impozabilă pentru fiecare cotă sau scutire, prețul unitar fără TVA și orice reduceri de preț și rabaturi, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;</p> <p>(9) cota TVA aplicată;</p> <p>(10) valoarea TVA de plată, cu excepția cazului în care se aplică un regim special pentru care prezenta directivă exclude o astfel de mențiune;</p> <p>(11) în cazul unei scutiri sau atunci când clientul este persoană obligată la plata TVA, trimiterea la dispoziția aplicabilă din prezenta directivă sau la dispoziția corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;</p> <p>(12) în cazul livrării unui mijloc de transport nou, efectuate în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a), datele enumerate la articolul 2 alineatul (2) litera (b);</p> <p>(13) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la dispozițiile corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că regimul special a fost aplicat;</p> <p>(14) în cazul în care se aplică unul dintre regimurile speciale aplicabile bunurilor second-hand, obiectelor de artă, articolelor de colecție și antichităților, trimiterea la articolele 313, 326 sau 333</p>	<p>h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;</p> <p>i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;</p> <p>j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;</p> <p>k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112, sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;</p> <p>l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;</p> <p>m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;</p> <p>n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe</p>
--	--	--

		<p>sau la dispozițiile corespunzătoare de drept intern sau orice altă trimitere prin care se arată că unul dintre regimurile în cauză a fost aplicat;</p> <p>(15) în cazul în care debitorul de TVA este un reprezentant fiscal în sensul articolului 204, numărul de identificare în scopuri de TVA, prevăzut la articolul 214, al respectivului reprezentant fiscal împreună cu numele și adresa complete ale acestuia.</p> <p>Art. 230</p> <p>Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă, cu condiția ca valoarea TVA de plată să fie exprimată în moneda națională a statului membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, utilizând mecanismul de conversie stabilit la articolul 91.</p>		facturi sau documente pentru aceeași operațiune.
80.	Art. 262 înlocuit prin art. 2 pct. 9 din D8	<p>Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA depune o declarație recapitulativă în care menționează:</p> <p>(a) clienții înregistrați în scopuri de TVA, cărora le-a livrat bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (c);</p> <p>(b) persoanele înregistrate în scopuri de TVA cărora le-a livrat bunuri, care la rândul lor i-au fost livrate prin intermediul achizițiilor intracomunitare menționate la articolul 42;</p> <p>(c) persoanele impozabile și persoanele</p>	Art. 156⁴ alin. (1)	<p>Declarația recapitulativă</p> <p>(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:</p> <p>a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;</p> <p>b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de</p>

		juridice neimpozabile înregistrate în scopuri de TVA, cărora le-a prestat servicii, altele decât serviciile care sunt scutite de TVA în statul membru în care operațiunea este impozabilă și pentru care beneficiarul are obligația de a plăti TVA în temeiul articolului 196.		<p>sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;</p> <p>c) prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;</p> <p>d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;</p> <p>e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.</p>
81.	La art. 264 alin. (1), lit. a) și b) înlocuite prin art. 2 pct. 10 lit. a) din D8	<p>(a) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care trebuie depusă declarația recapitulativă, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrarea de bunuri în condițiile menționate la articolul 138 alineatul (1) și a prestat servicii impozabile în condițiile stabilite la articolul 44;</p> <p>(b) numărul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează</p>	Art. 156 ⁴ alin. (3) lit. a) și b)	<p>(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:</p> <p>a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt</p>

		bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât cel în care trebuie depusă declarația recapitulativă, pe baza căruia i-au fost furnizate bunurile sau prestate serviciile;";		intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA; b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;
82.	La art. 264 alin. (1), lit. d) se înlocuiește prin art. 2 pct. 10 lit. b) din D8	(d) pentru fiecare persoană care a achiziționat bunuri sau a primit servicii, valoarea totală a livrărilor de bunuri și valoarea totală a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă;	Art. 156⁴ alin. (3) lit. f)	f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;
83.	Art. 282 și art. 399 din D112	Scutirile și diminuările treptate de taxe prevăzute în prezenta secțiune se aplică livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii efectuate de întreprinderile mici. Art. 399 Fără a aduce atingere altor dispoziții speciale, echivalentul în monedă națională a sumelor în euro precizate în prezenta directivă se determină pe baza cursului de schimb al euro aplicabil la 1 ianuarie 1999. Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană după data respectivă,	Art. 152 alin. (1)	Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125 ¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art.

		care nu au adoptat euro ca monedă unică, utilizează cursul de schimb al euro aplicabil la data aderării lor.		126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).
84.	Art. 283 alin. (1) și art. 288 din D112	<p>(1) Regimurile prevăzute în prezenta secțiune nu se aplică următoarelor operațiuni:</p> <p>(a) operațiuni efectuate ocazional, prevăzute la articolul 12;</p> <p>(b) livrări de mijloace de transport noi efectuate în condițiile prevăzute la articolul 138 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a);</p> <p>(c) livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru în care TVA este datorată.</p> <p>(2) Statele membre pot exclude și alte operațiuni, decât cele prevăzute la alineatul (1), de la regimurile prevăzute în prezenta secțiune.</p> <p>Art. 288</p> <p>Cifra de afaceri ce servește drept referință în scopul aplicării regimului prevăzut în prezenta secțiune se constituie din următoarele sume, exclusiv TVA:</p> <p>1. valoarea livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii, în măsura în care sunt impozitate;</p> <p>2. valoarea operațiunilor care sunt scutite, cu dreptul de deducere a TVA achitată în stadiul anterior, în temeiul articolelor 110 sau 111, articolului 125 alineatul (1), articolului 127 sau articolului 128 alineatul (1);</p>	Art. 152 alin. (2)	<p>(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:</p> <p>a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;</p> <p>b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).</p>

		<p>3. valoarea operațiunilor care sunt scutite în temeiul articolelor 146 - 149 și articolelor 151, 152 sau 153;</p> <p>4. valoarea operațiunilor imobiliare, operațiunilor financiare prevăzute la articolul 135 alineatul (1) literele (b) - (g), și valoarea serviciilor de asigurare, cu excepția cazului în care aceste operațiuni au caracterul de operațiuni accesorii.</p> <p>Cu toate acestea, cesiunile de active fixe corporale sau necorporale ale unei întreprinderi nu se iau în considerare în scopul calculării cifrei de afaceri.</p>		
85.	Art. 325 din D112	Comerciantul persoană impozabilă nu poate să menționeze, în mod distinct, pe facturile pe care le emite TVA aferentă livrărilor de bunuri cărora le aplică regimul marjei.	Art. 152² alin. (12)	(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.
86.	La art. 358 pct. 2 înlocuit prin art. 2 pct. 11 a) din D8	2. "servicii electronice" □i "servicii furnizate pe cale electronică" înseamnă serviciile prevăzute la articolul 59 primul paragraf litera (k);";		Prevederea există la art. 125 ¹ alin. (1) pct. 26
87.	La art. 358 pct. 4 înlocuit prin art. 2 pct. 11 b) din D8	4. "stat membru de consum" înseamnă statul membru în care se consideră că sunt prestate serviciile electronice, în conformitate cu articolul 58;".	-	Nu a fost necesara transpunerea întrucât nu a fost utilizată această noțiune.
88.	Titlul anexeii II înlocuit	"LISTA ORIENTATIVĂ A SERVICIILOR FURNIZATE PE CALE ELECTRONICĂ		Prevederea există la art. 125 ¹ alin. (1) pct. 26

	prin art. 2 pct. 12 din D8	MENȚIONATE LA ARTICOLUL 58 ȘI LA ARTICOLUL 59 PRIMUL PARAGRAF LITERA (K)".		
89.	Art. 3 din D8	Intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2011	-	-
90.	Art. 4 din D8	Intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2013	-	-
91.	Art. 5 din D8	Intră în vigoare începând cu 1 ianuarie 2015	-	-
92.	Art. 6 din D8	Până la 31 decembrie 2014, Comisia prezintă un raport cu privire la posibilitatea aplicării eficiente a normei prevăzute la articolul 5 pentru prestarea de servicii de telecomunicații, de radiodifuziune, de televiziune și de servicii electronice către persoane neimpozabile și cu privire la faptul dacă această normă corespunde în continuare politicii generale privind locul de prestare a serviciilor la acel moment.	-	-
93.	Art. 7 din D8	(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu articolele 1-5 din prezenta directivă de la datele respective menționate în acele dispoziții. Statele membre informează de îndată Comisia în această privință. Atunci când statele membre adoptă respectivele	-	-

		<p>dispoziții, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestei trimiteri.</p> <p>(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.</p>		
94.	Art. 8 din D8	Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	-	-
95.	Art. 9 din D8	Prezenta directivă se adresează statelor membre.	-	-
96.	La art. 64 alin. (2) înlocuit prin art. 1 pct. 1 din D117	(2) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu articolul 196, care sunt prestate în mod continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.	Art. 134¹ alin. (10), (7) și (8)	<p>(10) Pentru prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.</p> <p>(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive cum sunt</p>

		<p>Statele membre pot prevedea că, în anumite cazuri, altele decât cele prevăzute la alineatul (1), livrarea continuă de bunuri sau prestarea continuă de servicii pe o anumită perioadă de timp se consideră efectuată cel puțin la expirarea unui termen de un an.</p>		<p>serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an.</p> <p>(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestațiilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea sunt efectuate la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.</p>
97.	<p>La art. 66 se adaugă un paragraf prin art. 1 pct. 2 din D117</p>	<p>Cu toate acestea, derogarea prevăzută la primul paragraf nu se aplică prestațiilor de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu articolul 196."</p>	-	-
98.	<p>Art. 263 înlocuit prin art. 1 pct. 3 din D117</p>	<p>(1) Declarația recapitulativă se întocmește pentru fiecare lună calendaristică într-un termen care nu depășește o lună și în conformitate cu procedurile care urmează a fi stabilite de statele membre.</p>	<p>Art. 156⁴ partea introductivă</p>	<p>(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:</p>

		<p>(1a) Cu toate acestea, statele membre pot autoriza persoanele impozabile, în condițiile și limitele pe care le pot stabili, să opteze pentru depunerea declarațiilor recapitulative pentru fiecare trimestru calendaristic, într-un termen care nu depășește o lună de la sfârșitul trimestrului, atunci când valoarea totală trimestrială, fără TVA, a livrărilor de bunuri menționate la articolul 264 alineatul (1) litera (d) și la articolul 265 alineatul (1) litera (c) nu depășește nici pentru trimestrul calendaristic respectiv, nici pentru vreunul dintre cele patru trimestre precedente suma de 50000 EUR sau contravaloarea acestei sume în moneda națională.</p> <p>Posibilitatea prevăzută la primul paragraf încetează a fi aplicabilă odată cu sfârșitul lunii în care valoarea totală, fără TVA, a livrărilor de bunuri menționate la articolul 264 alineatul (1) litera (d) și la articolul 256 alineatul (1) litera (c) depășește, pentru trimestrul în curs, suma de 50000 EUR sau contravaloarea acesteia în moneda națională. În acest caz, se întocmește declarația recapitulativă pentru luna sau lunile scurse de la începutul trimestrului, într-un termen care nu depășește o lună.</p> <p>(1b) Până la 31 decembrie 2011, statele membre pot fixa suma prevăzută la alineatul (1a) la 100000 EUR sau la</p>	care menționează:
--	--	--	-------------------

		<p>contravaloarea acesteia în moneda națională.</p> <p>(1c) Statele membre pot, în condițiile și limitele pe care le pot stabili, să autorizeze persoanele impozabile, în cazul prestărilor de servicii menționate la articolul 264 alineatul (1) litera (d), să depună declarația recapitulativă pentru fiecare trimestru calendaristic într-un termen care nu depășește o lună de la sfârșitul trimestrului.</p> <p>Statele membre pot, în special, solicita persoanelor impozabile care efectuează livrările de bunuri sau prestările de servicii menționate la articolul 264 alineatul (1) litera (d) să depună declarația recapitulativă în termenul care rezultă din aplicarea alineatelor (1) și (1b).</p> <p>(2) Statele membre autorizează și pot solicita ca declarația recapitulativă menționată la alineatul (1) să fie depusă prin transferul electronic al fișierului, în condițiile stabilite de acestea.</p>		
99.	<p>La art. 264 alin. (2) înlocuit prin art. 1 pct. 4 din D117</p>	<p>(2) Valoarea menționată la alineatul (1) litera (c) se declară pentru perioada de depunere stabilită în conformitate cu articolul 263 alineatele (1)-(1c), în cursul căreia TVA a devenit eligibil.</p> <p>Valoarea menționată la alineatul (1) litera (f) se declară pentru perioada de depunere stabilită în conformitate cu articolul 263 alineatele (1)-(1c), în</p>	-	/ -

		cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.		
100.	La art. 265 alin. (2) înlocuit prin art. 1 pct. 5 din D117	(2) Valoarea menționată la alineatul (1) litera (c) se declară pentru perioada de depunere stabilită în conformitate cu articolul 263 alineatele (1)-(1b), în cursul căreia TVA a devenit eligibil.	-	-
101.	Art. 2 din D117	Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia prezintă, cel târziu la 30 iunie 2011, un raport de evaluare a impactului articolului 263 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE asupra capacității statelor membre de a combate fraudă privind TVA legat de livrările de bunuri și prestările de servicii intracomunitare, precum și de evaluarea utilității opțiunilor prevăzute la articolul menționat alineatele (1a)-(1c), însoțit, în funcție de concluziile raportului, de propuneri adecvate.	-	-
102.	Art. 3 din D117	(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive cu efect de la 1 ianuarie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă. Atunci când statele membre adoptă	-	-

		dispozițiile în cauză, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. (2) Statele membre transmit Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		
103.	Art. 4 din D117	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.	-	-
104.	Art. 5 din D117	Prezenta directivă se adresează statelor membre.	-	-
105.		Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1798/2003 din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92	Art. 158¹	Ministerul Finanțelor Publice va lua măsuri pentru crearea unei baze de date electronice care să conțină informații privind operațiunile desfășurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informații în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.
Titlul VII – Accize și alte taxe speciale				
	Articol/ alineat	DIRECTIVA 118/2008	Articol/ alineat	Proiect de modificare și completare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal
106.	Cap. I art.1 alin. 1	Prezenta directivă stabilește un regim general pentru accizele percepute, direct sau indirect, consumului următoarelor	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1	Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra

		<p>produse (denumite în continuare „produse accizabile”):</p> <p>(a) produsele energetice și electricitatea reglementate de Directiva 2003/96/CE;</p> <p>(b) alcoolul și băuturile alcoolice reglementate de Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE;</p> <p>(c) tutunul prelucrat reglementat de Directivele 95/59/CE, 92/79/CEE și 92/80/CEE.</p>	<p>art. 206² alin. 1</p>	<p>consumului următoarelor produse:</p> <p>a) alcool și băuturi alcoolice;</p> <p>b) tutun prelucrat;</p> <p>c) produse energetice și electricitate.</p>
107.	<p>Art. 1 Alin. 2</p>	<p>Statele membre pot aplica produselor accizabile taxe indirecte suplimentare, în anumite scopuri, cu condiția ca taxele în cauză să fie conforme cu normele comunitare de impunere aplicabile accizelor sau taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește calcularea bazei de impozitare, calcularea taxei, exigibilitatea și monitorizarea taxei, aceste norme neincluzând dispozițiile referitoare la scutiri.</p>	-	-
108.	<p>Art. 1 Alin. 3</p>	<p>Statele membre pot percepe taxe asupra:</p> <p>(a) altor produse decât produsele accizabile;</p> <p>(b) prestărilor de servicii, inclusiv cele legate de produsele accizabile, care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri.</p> <p>Cu toate acestea, perceperea unor asemenea taxe nu poate genera, în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre, formalități legate de trecerea frontierei.</p>	<p>Titlul VII Capitolul II Art. 207 Art. 208</p>	<p>Art. 207. – Următoarele produse sunt supuse accizelor:</p> <p>a) cafea verde, cu codurile NC 0901 11 00 și 0901 12 00;</p> <p>b) cafea prăjită, inclusiv cafea cu înlocuitori, cu codurile: NC 0901 21 00; 0901 22 00 și 0901 90 90;</p> <p>c) cafea solubilă, inclusiv amestecuri cu cafea solubilă, cu codurile NC 2101 11 și 2101 12.</p> <p>Art. 208. – (1) Nivelul accizelor pentru produsele prevăzute la art. 207 este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul titlu.</p>

				(2) Pentru cafea, cafea cu înlocuitori și cafea solubilă, accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților intrate pe teritoriul României. Pentru amestecurile cu cafea solubilă intrate pe teritoriul României, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.
109.	Art. 2	<p>Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:</p> <p>(a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;</p> <p>(b) importului acestora pe teritoriul Comunității.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁵</p>	<p>Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:</p> <p>a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;</p> <p>b) importului acestora pe teritoriul Comunității.</p>
110.	Art. 3 Alin. 1	<p>Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică <i>mutatis mutandis</i> intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 4</p>	<p>Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică <i>mutatis mutandis</i> intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).</p>
111.	Art. 3 Alin. 2	<p>Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Comunității se aplică <i>mutatis mutandis</i> ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 5</p>	<p>Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor din teritoriul vamal al Comunității se aplică <i>mutatis mutandis</i> ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la alin. (1).</p>
112.	Art. 3 Alin. 3	<p>Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Finlanda este autorizată, pentru deplasările</p>	-	-

		de produse accizabile între teritoriul său, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 2, și teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c), să aplice aceleași proceduri ca cele aplicate unor asemenea deplasări pe teritoriul său, astfel cum se prevede la articolul 4 punctul 2.		
113.	Art. 3 Alin. 4	Capitolele III și IV nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 6	Secțiunile a 7-a și a 9-a din prezentul capitol nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.
114.	Art. 4 Pct. 1	În sensul prezentei directive și al dispozițiilor sale de punere în aplicare, se aplică următoarele definiții: „antrepozitar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente dintr-un stat membru să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în cadrul activității sale, în regim suspensiv de accize în cadrul unui antrepozit fiscal;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 3	În înțelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiții: <i>antrepozitarul autorizat</i> este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal;
115.	Art. 4 Pct. 2	„stat membru” și „teritoriul unui stat membru” înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității cărui a i se aplică tratatul, în conformitate cu articolul 299 din tratat, cu excepția teritoriilor terțe;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 6	<i>stat membru și teritoriul unui stat membru</i> înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității cărui a i se aplică Tratatul, în conformitate cu art. 299 din Tratat, cu excepția teritoriilor terțe;
116.	Art. 4 Pct. 3	„Comunitate” și „teritoriul Comunității” înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la punctul 2;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 7	<i>Comunitate și teritoriul Comunității</i> înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la pct. 6;

117.	Art. 4 Pct. 4	„teritorii terțe” înseamnă teritoriile menționate la articolul 5 alineatele (2) și (3);	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct 8	<i>teritorii terțe</i> înseamnă teritoriile prevăzute la art. 206 ⁴ alin. (2) și (3);
118.	Art. 4 Pct. 5	„țară terță” înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică tratatul;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 9	<i>țară terță</i> înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică Tratatul;
119.	Art. 4 Pct. 6	„procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv” înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 cu privire la supravegherea vamală, ale căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile menționate la articolul 84 alineatul (1) litera (a) din regulamentul în cauză;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 10	<i>procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv</i> înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 cu privire la supravegherea vamală, ale căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile prevăzute la art. 84 alin. (1) lit. a) din acest regulament;
120.	Art. 4 Pct. 7	„regim suspensiv de accize” înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 11	<i>regim suspensiv de accize</i> înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;
121.	Art. 4 Pct. 8	„import de produse accizabile” înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206³ Pct. 12	<i>import de produse accizabile</i> înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum

		suspensiv(ă), precum și ieșirea lor dintr-un regim sau o procedură vamal(ă) suspensiv(ă);		și ieșirea lor dintr-un regim sau o procedură vamală suspensivă;
122.	Art. 4 Pct. 9	„destinatar înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru de destinație, în condițiile stabilite de autoritățile în cauză și în cadrul activității sale, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;	Titlul VII Capitolul I ¹ Secțiunea 1 Art. 206 ³ Pct. 13	<i>destinatar înregistrat</i> înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale și în condițiile prevăzute în normele metodologice, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;
123.	Art. 4 Pct. 10	„expeditor înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale și în condițiile stabilite de autoritățile în cauză, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;	Titlul VII Capitolul I ¹ Secțiunea 1 Art. 206 ³ Pct. 14	<i>expeditor înregistrat</i> înseamnă persoana fizică sau juridică care importă produse accizabile și este autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale și în condițiile prevăzute în normele metodologice, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
124.	Art. 4 Pct. 11	„antrepozit fiscal” înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal.	Titlul VII Capitolul I ¹ Secțiunea 1 Art. 206 ³ Pct. 4	<i>antrepozitul fiscal</i> este locul în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, în condițiile prevăzute de prezentul capitol și de normele metodologice;
125.	Art. 5 Alin. 1	Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 se aplică teritoriului Comunității.	-	-
126.	Art. 5	Prezenta directivă și directivele	Titlul VII	Sunt considerate teritorii terțe următoarele

	Alin. 2	menționate la articolul 1 nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității: (a) Insulele Canare; (b) departamentele franceze de peste mări; (c) Insulele Îland; (d) Insulele Anglo-Normande (Channel Islands).	Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 1	teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității: a) Insulele Canare; b) departamentele franceze de peste mări; c) Insulele Aland; d) Insulele Anglo-Normande (Channel Islands).
127.	Art. 5 Alin. 3	Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 nu se aplică teritoriilor care intră sub incidența articolului 299 alineatul (4) din tratat și nici următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității: (a) Insula Helgoland; (b) teritoriul Büsingen; (c) Ceuta; (d) Melilla; (e) Livigno; (f) Campione d'Italia; (g) apele italiene ale lacului Lugano.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 2	Sunt considerate teritorii terțe și teritoriile care intră sub incidența art. 299 alin. (4) din Tratat, precum și următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității: a) Insula Helgoland; b) teritoriul Büsingen; c) Ceuta; d) Melilla; e) Livigno; f) Campione d'Italia; g) apele italiene ale lacului Lugano.
128.	Art.5 Alin. 4	Prin intermediul unei declarații, Spania poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a directivelor menționate la articolul 1 asupra Insulelor Canare – sub rezerva unor măsuri de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.	-	-

129.	Art. 5 Alin. 5	Prin intermediul unei declarații, Franța poate notifica aplicabilitatea prezentei directive și a directivelor menționate la articolul 1 asupra departamentelor franceze de peste mări – sub rezerva măsurilor de adaptare la situația lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce privește toate sau unele dintre produsele accizabile menționate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declarații.	-	-
130.	Art. 5 Alin. 6	Dispozițiile prezentei directive nu împiedică Grecia să mențină statutul special acordat Muntelui Athos, astfel cum este garantat prin articolul 105 din Constituția Greciei.	-	-
131.	Art. 6 Alin. 1	Având în vedere convențiile și tratatele încheiate cu Franța, Italia, Cipru și, respectiv, Regatul Unit, Principatul Monaco, San Marino și zonele Akrotiri și Dhekelia și Insula Man aflate sub suveranitatea Regatului Unit nu sunt considerate țări terțe în sensul prezentei directive.	-	-
132.	Art. 6 Alin. 2	Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta ca deplasările de produse accizabile dinspre sau către: (a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța; (b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia; (c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 3	Operațiunile cu produse accizabile efectuate provenind din sau având ca destinație: a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franța; b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia; c) zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

		Cipru; (d) Insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit.		d) Insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit;
133.	Art. 6 Alin. 3	Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că deplasările de produse accizabile dinspre sau către Jungholz și Mittleberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁴ Alin. 3	e) Jungholz și Mittelberg (Kleines Walsertal), sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.
134.	Cap. II Secțiunea 1 Art. 7 Alin. 1	Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁶ Alin. 1	Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.
135.	Art. 7 Alin. 2	În sensul prezentei directive, „eliberare pentru consum” are unul dintre următoarele înțelesuri: (a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize; (b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul comunitar și din legislația națională; (c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize; (d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁷ Alin. 1	În înțelesul prezentului capitol, <i>eliberarea pentru consum</i> reprezintă: a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize; b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol; c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize; d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;
136.	Art. 7 Alin. 3	Momentul eliberării pentru consum este:	Titlul VII Capitolul I¹	Momentul eliberării pentru consum este: a) în situațiile prevăzute la art. 206 ³⁰

		<p>(a) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;</p> <p>(b) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iv), momentul primirii produselor accizabile de către destinatar;</p> <p>(c) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (2), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.</p>	<p>Secțiunea 1 Art. 206⁷ Alin. 3</p>	<p>alin. (2) lit. a) pct. 2, momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;</p> <p>b) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 4, momentul primirii produselor accizabile de către beneficiarul scutirii de la art. 206⁵⁶;</p> <p>c) în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (3), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.</p>
137.	<p>Art. 7 Alin. 4</p>	<p>Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ține de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.</p> <p>În sensul prezentei directive, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.</p> <p>Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁷ Alin. 5 Alin. 6</p>	<p>(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.</p> <p>(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.</p>

138.	Art. 7 Alin. 5	Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (4).	-	-
139.	Art. 8 Alin. 1	<p>Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:</p> <p>(a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (a):</p> <p>(i) antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;</p> <p>(ii) în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la articolul 10 alineatele (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;</p> <p>(b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2)</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁹ Alin. 1	<p>Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:</p> <p>a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. a):</p> <p>1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;</p> <p>2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 206⁴¹ alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu art. 206⁵⁴ alin. (1) și (2), precum și orice persoană care a participat la ieșirea ,neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;</p> <p>b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea</p>

		<p>litera (b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;</p> <p>(c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;</p> <p>(d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului sau, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importarea acestora.</p>		<p>acestora;</p> <p>c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;</p> <p>d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului sau, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora.</p>
140.	Art. 8 Alin. 2	Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 1 Art. 206⁹ Alin. 2	Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.
141.	Art. 9	<p>Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.</p> <p>Accizele se percep și se colectează și, dacă este cazul, se restituie sau se remit în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru. Statele membre aplică aceleași proceduri pentru produsele naționale și pentru produsele provenind</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 3	Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

		din alte state membre.		
142.	Art. 10 Alin. 1	Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a), eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 1	Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206 ⁷ alin. (1) lit. a), se consideră că eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.
143.	Art. 10 Alin. 2	În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 2	În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu art. 206 ⁷ alin. (1) lit. a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.
144.	Art. 10 Alin. 3	În situațiile menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum informează autoritățile competente din statul membru de expediție.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 3	În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum, trebuie să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție.
145.	Art. 10 Alin. 4	În cazul în care produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să ducă la eliberarea pentru consum a acestor produse, în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 4	Când produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să fie considerată eliberare pentru consum potrivit art. 206 ⁷ alin. (1) lit. a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile. Face

		<p>expedierii produselor accizabile, cu excepția cazului în care, în termen de patru luni de la începerea deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se furnizează dovada încheierii acesteia sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).</p> <p>În cazul în care persoana care a constituit garanția prevăzută la articolul 18 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a îi permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), sau a locului comiterii neregulii.</p>		<p>excepție de la prevederile alin. (4) cazul în care în termen de patru luni de la începerea deplasării în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (6), expeditorul furnizează dovada încheierii deplasării sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7). Dacă persoana care a constituit garanția potrivit prevederilor art. 206⁵⁴ nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a îi permite să aducă dovada încheierii deplasării în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7), sau a locului comiterii neregulii.</p>
146.	Art. 10 Alin. 5	<p>Cu toate acestea, în cazurile menționate la alineatele (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se aplică dispozițiile alineatului (1).</p> <p>În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 5	<p>În cazurile prevăzute la alin. (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (6), se aplică dispozițiile alineatului (1). În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei percepției accizelor în celălalt stat membru.</p>

		furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.		
147.	Art. 10 Alin. 6	În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la articolul 7 alineatul (4), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform articolului 20 alineatul (2).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206⁴¹ Alin. 6	În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la art. 206 ⁷ alin. (5) și (6), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform art. 206 ³⁰ alin. (7).
148.	Secțiunea 2 Art. 11	Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 33 alineatul (6), la articolul 36 alineatul (5) și la articolul 38 alineatul (3), precum și a cazurilor prevăzute de directivele menționate la articolul 1, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei respective, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statele membre în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la articolul 12 sau în una dintre directivele menționate la articolul 1.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 10 Art. 206⁴² Alin. 1	Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 206 ⁴⁴ alin. (7), la art. 206 ⁴⁷ alin. (5) și la art. 206 ⁴⁹ alin. (3) și (4), precum și a cazurilor prevăzute de la art. 206 ⁵⁸ – 206 ⁶⁰ , accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la art. 206 ⁵⁶ și 206 ⁵⁸ – 206 ⁶⁰ .
149.	Secțiunea 3 Art. 12 Alin. 1	Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării: (a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁶ Alin. 1	Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării: a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare; b) de către organizațiile internaționale

		<p>(b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din statul membru gazdă și de către membrii organizațiilor în cauză, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;</p> <p>(c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât statul membru în care sunt exigibile accizele, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;</p> <p>(d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora;</p> <p>(e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis sau autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.</p>		<p>recunoscute ca atare de autoritățile publice din România și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;</p> <p>c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;</p> <p>d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora;</p> <p>e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis sau autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.</p>
150.	Art. 12 Alin. 2	Scutirile sunt supuse condițiilor și limitelor stabilite de statul membru gazdă. Statele membre pot acorda scutirea printr-o restituire de accize.	Titlul VII Capitolul I ¹ Secțiunea 13 Art. 206 ⁵⁶ Alin. 2	Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.
151.	Art. 13 Alin. 1	Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 21 alineatul (1), produsele	Titlul VII Capitolul I ¹	Fără a aduce atingere prevederilor art. 206 ³¹ alin. (1), produsele accizabile care se

		accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1) sunt însoțite de un certificat de scutire.	Secțiunea 13 Art. 206⁵⁶ Alin. 3	deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoțite de certificat de scutire.
152.	Art. 13 Alin. 2	În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia stabilește modelul și conținutul certificatului de scutire.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁶ Alin. 4	Modelul și conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.
153.	Art. 13 Alin. 3	Procedura prevăzută la articolele 21-27 nu se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord. Cu toate acestea, statele membre pot decide ca procedura prevăzută la articolele 21-27 să fie utilizată pentru aceste deplasări care au loc exclusiv pe teritoriul lor sau, în baza unui acord cu statele membre în cauză, între teritoriile acestora.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁶ Alin. 5 Alin. 6	Procedura prevăzută la art. 206 ³¹ – 206 ³⁶ nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord. Prin excepție de la prevederile alin.(5), procedura prevăzută la art. 206 ³¹ -206 ³⁶ se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru atunci când deplasarea are loc între teritoriul național și teritoriul aceluși stat membru.
154.	Art. 14 Alin. 1	Statele membre pot scuti de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁷ Alin. 1	Sunt scutite de la plata accizelor, produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.
155.	Art. 14 Alin. 2	Produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁷	Sunt scutite de la plata accizelor produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu

		fac obiectul aceluiași tratament ca produsele furnizate de magazinele duty-free.	Alin. 2	terț sau către o țară terță.
156.	Art. 14 Alin. 3	Statele membre adoptă măsurile necesare pentru garantarea faptului că scutiile menționate la alineatele (1) și (2) se aplică în așa fel încât să se prevină orice posibilitate de fraudă, evaziune sau abuz.	-	-
157.	Art. 14 Alin. 4	Statele membre care, la 1 iulie 2008, dispun de magazine duty-free situate în afara incintei unui aeroport sau a unui port pot continua să scutească, până la 1 ianuarie 2017, de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț sau către o țară terță.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁷ Alin. 3	Regimul de scutire de la plata accizelor prevăzut la alin. (1) se aplică și produselor accizabile furnizate de magazinele duty – free autorizate în România situate în afara incintei aeroporturilor sau porturilor, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț sau către o țară terță.
158.		În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții: (a) „magazin duty-free” înseamnă orice unitate situată într-un aeroport sau port care îndeplinește condițiile stabilite de autoritățile competente ale statelor membre, în special în temeiul alineatului (3); (b) „călător către un teritoriu terț sau către o țară terță” înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă, în care se menționează că destinația finală este un aeroport sau port situat pe un teritoriu terț sau o țară terță.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 13 Art. 206⁵⁷ Alin. 4	În sensul prezentului articol, <i>călător către un teritoriu terț sau către o țară terță</i> înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie sau un alt document care face dovada destinației finale situată pe un teritoriu terț sau o țară terță.
159.	Cap. III Art. 15 Alin. 1	Fiecare stat membru își stabilește propriile norme privind producerea, transformarea și deținerea de produse	-	-

		accizabile, sub rezerva prezentei directive.		
160.	Art. 15 Alin. 2	Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, au loc într-un antrepozit fiscal.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²¹ Alin. 1 Alin. 2	(1) Producția și transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal. (2) Deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.
161.	Art. 16 Alin. 1	Deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal de un antrepozitar autorizat sunt supuse autorizării de către autoritățile competente din statul membru în care este situat antrepozitul fiscal. Autorizația este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²² Alin. 1	Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emisă de autoritatea competentă.
162.		Un antrepozitar autorizat are obligația: (a) să furnizeze, dacă este necesar, o garanție pentru acoperirea riscului inerent producerii, transformării și deținerii de produse accizabile; (b) să respecte cerințele stabilite de statul membru pe teritoriul căruia este situat antrepozitul fiscal; (c) să țină, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, evidențe privind stocurile și deplasările de produse accizabile; (d) să introducă în antrepozitul său fiscal și să se înscrie în registrul său contabil, după încheierea deplasării, toate produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, cu excepția cazului în care se aplică articolul 17 alineatul (2); (e) să accepte toate acțiunile de	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²⁶ Alin. 1	Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe: a) să constituie în favoarea autorității competente, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. 206 ⁵⁴ și în condițiile stabilite prin normele metodologice; b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare asigurării securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal; c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura

		<p>monitorizare și controalele vizând stocurile.</p> <p>Condițiile pentru garanția menționată la litera (a) sunt stabilite de autoritățile competente din statul membru în care este autorizat antrepozitul fiscal.</p>		<p>prevăzute în normele metodologice;</p> <p>d) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;</p> <p>e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;</p> <p>f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitului fiscal, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;</p> <p>g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora.</p>
163.	<p>Cap. IV Secțiunea 1 Art. 17 Alin. 1</p>	<p>Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:</p> <p>(a) de la un antrepozit fiscal la:</p> <p>(i) un alt antrepozit fiscal;</p> <p>(ii) un destinatar înregistrat;</p> <p>(iii) un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul articolului 25 alineatul (1);</p> <p>(iv) un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁰ Alin. 2</p>	<p>Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:</p> <p>a) de la un antrepozit fiscal la:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. un alt antrepozit fiscal; 2. un destinatar înregistrat; 3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul art. 206³⁴ alin. (1); 4. un destinatar în sensul art. 206⁵⁶ alin. (1) în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru; <p>b) de la locul de import către oricare</p>

		<p>(b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile menționate la litera (a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat.</p> <p>În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.</p>		<p>dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.</p>
164.	Art. 17 Alin. 2	<p>Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și de la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol și cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (3), statul membru de destinație poate, în condiții stabilite de el însuși, să permită deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul său, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din statul membru de destinație sau de destinatarul înregistrat.</p> <p>Respectivul antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat are responsabilitatea de a depune raportul de primire menționat la articolul 24 alineatul (1).</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁰ Alin. 3 Alin. 4	<p>(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b), și cu excepția situației prevăzute la art. 206²⁹ alin. (3), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.</p> <p>(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a depune raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1).</p>
165.	Art. 17 Alin. 3	<p>Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, deplasărilor de produse accizabile cu taxe zero care nu au fost eliberate pentru consum.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁰ Alin. 5	<p>Alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.</p>
166.	Art. 18 Alin. 1	<p>În condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de</p>	Titlul VII Capitolul I¹	<p>Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat, au</p>

		expediție, acestea impun ca riscurile inerente deplasării în regim suspensiv de accize să fie acoperite printr-o garanție, depusă de antrepozitarul autorizat de expediție sau de expeditorul înregistrat.	Secțiunea 12 Art. 206⁵⁴ Alin. 1	obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.
167.	Art. 18 Alin. 2	Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acestea, pot permite ca garanția prevăzută la alineatul (1) să fie depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două sau mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele menționate la alineatul (1).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 12 Art. 206⁵⁴ Alin. 2	Prin derogare de la prevederile la alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două sau mai multe dintre aceste persoane, sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin normele metodologice.
168.	Art. 18 Alin. 3	Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității. Statele membre stabilesc modalitățile depunerii acesteia.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 12 Art. 206⁵⁴ Alin. 3	Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.
169.	Art. 18 Alin. 4	Statul membru de expediție poate deroga de la obligația de depunere a garanției pentru următoarele deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize: (a) deplasări care se desfășoară integral pe propriul teritoriu; (b) în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord, deplasările de produse energetice pe teritoriul Comunității pe cale maritimă sau prin conducte fixe.	-	-
170.	Art. 19 Alin. 1	Un destinatar înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 8	Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

			Art. 206²⁹ Alin. 2	
171.	Art. 19 Alin. 2	<p>Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:</p> <p>(a) înaintea expedierii produselor accizabile, garantează plata accizelor în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de destinație;</p> <p>(b) la încheierea deplasării, înscrie în evidența sa produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;</p> <p>(c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele au fost efectiv primite.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 8 Art. 206²⁹ Alin. 3	<p>Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:</p> <p>a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;</p> <p>b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidența contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;</p> <p>c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.</p>
172.	Art. 19 Alin. 3	<p>În cazul unui destinatar înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, autorizația prevăzută la articolul 4 punctul 9 se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor și la o anumită perioadă de timp. Statele membre pot limita autorizația la o singură deplasare.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 8 Art. 206²⁹ Alin. 4	<p>Destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerințele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la art. 206³ pct. 13 se face pentru o cantitate limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor și pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.</p>
173.	Art. 20 Alin. 1	<p>Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁰ Alin. 6	<p>Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.</p>

		circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.		
174.	Art. 20 Alin. 2	Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv) și la articolul 17 alineatul (1) litera (b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁰ Alin. 7	Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie : 1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile; 2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.
175.	Secțiunea 2 Art. 21 Alin. 1	O deplasare de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este însoțită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alineatele (2) și (3).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 1	Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alin. (2) și (3).
176.	Art. 21 Alin. 2	În sensul alineatului (1) din prezentul articol, expeditorul depune un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat menționat la articolul 1 din Decizia nr. 1152/2003/CE (denumit în continuare „sistemul informatizat”).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 2	În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1152/2003/CE, denumit în continuare „sistemul informatizat”.
177.	Art. 21 Alin. 3	Autoritățile competente din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic. În cazul în care datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 3	Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care : a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere; b) datele sunt corecte, autoritatea

		În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.		competență atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.
178.	Art. 21 Alin. 4	<p>În cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează fără întârziere documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru de destinație, care îl transmit destinatarului, în cazul în care destinatarul este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.</p> <p>Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din statul membru de expediție, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct acestuia documentul administrativ electronic.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 4	(4) În cazurile prevăzute la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. (b) și la art. 206 ³⁰ alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru de destinație, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.
179.	Art. 21 Alin. 5	În cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru în care este depusă declarația de export în temeiul articolului 161 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (denumit în continuare „statul membru de export”), dacă statul membru în cauză este altul decât statul membru de expediție.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 5	În cazul prevăzut la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, denumit în continuare „statul membru de export”, dacă statul membru de export este altul decât statul membru de expediție.

180.	Art. 21 Alin. 6	Expeditoarea furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar. Acest document trebuie să poată fi prezentat autorităților competente oricând este solicitat, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 6 Alin. 7 Alin. 8	(6) Atunci când expeditoarea este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic. (7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar. (8) Documentele prevăzute la alin. (6) și (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.
181.	Art. 21 Alin. 7	Expeditoarea poate anula documentul administrativ electronic, atâta timp cât deplasarea nu a început încă în sensul articolului 20 alineatul (1).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 9	Expeditoarea poate anula documentul administrativ electronic, atâta timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 206 ³⁰ alin. (6).
182.	Art. 21 Alin. 8	În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditoarea poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iii) sau, dacă este cazul, la articolul 17 alineatul (2).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 10	În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditoarea poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una din destinațiile prevăzute la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 3 sau la art. 206 ³⁰ alin. (3), după caz.

183.	Art. 22 Alin. 1	În cazul deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul depune proiectul de document administrativ electronic prevăzut la articolul 21 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție pot autoriza expeditorul să omită includerea în documentul în cauză a datelor privind destinatarul.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 11	În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în normele metodologice.
184.	Art. 22 Alin. 2	Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu în momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele autorităților competente din statul membru de expediție, utilizând procedura menționată la articolul 21 alineatul (8).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³¹ Alin. 12	Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).
185.	Art. 23	Autoritățile competente din statul membru de expediție pot permite, în condițiile stabilite de statul membru în cauză, ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția: 1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile; 2. divizările să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură; 3. autoritățile competente din acest stat membru să fie informate cu privire la locul unde se efectuează divizarea. Statele membre informează Comisia	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³²	Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția ca : 1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile; 2. divizarea să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură; 3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se

		dacă permit divizarea deplasărilor pe teritoriul lor și în ce condiții. Comisia transmite aceste informații celorlalte state membre.		efectuează divizarea.
186.	Art. 24 Alin. 1	La primirea de produse accizabile în oricare dintre destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iv) sau la articolul 17 alineatul (2), destinatarul depune fără întârziere și în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător în fața autorităților competente, un raport privind primirea acestora (denumit în continuare „raport de primire”), prin intermediul sistemului informatizat.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³³ Alin. 1	La primirea de produse accizabile în România în oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4, sau la art. 206 ³⁰ alin. (3), destinatarul trebuie să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare „raport de primire”, utilizând sistemul informatizat.
187.	Art. 24 Alin. 2	Autoritățile competente din statul membru de destinație stabilesc modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor de către destinatarii menționați la articolul 12 alineatul (1).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³³ Alin. 2	Modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 206 ⁵⁶ alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.
188.	Art. 24 Alin. 3	Autoritățile competente din statul membru de destinație efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire. În cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere. În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de destinație îi confirmă destinatarului înregistrarea raportului de primire și îl transmit autorităților competente din statul membru de expediție.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³³ Alin. 3	Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care : 1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt; 2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire și îl transmite autorității competente din statul membru de expediție.
189.	Art. 24 Alin. 4	Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul	Titlul VII Capitolul I¹	(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează

		de primire expeditorului. În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în același stat membru, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct expeditorului raportul de primire.	Secțiunea 9 Art. 206³³ Alin. 4 Alin. 5	acestui de către autoritatea competentă din România. (5) În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.
190.	Art. 25 Alin. 1	În situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și, după caz, la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei eliberate de biroul vamal de ieșire, menționată la articolul 793 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a dispozițiilor de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (1), sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din prezenta directivă, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁴ Alin. 1	În situațiile prevăzute la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 și, după caz, la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. (b), autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei biroului vamal de ieșire, prevăzută la art. 793 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 206 ⁴ alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.
191.	Art. 25 Alin. 2	Autoritățile competente din statul membru de export efectuează o verificare electronică a integralității datelor prevăzute în viza menționată la alineatul (1). După verificarea acestor date și în cazul în care statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁴ Alin. 2	Autoritățile competente din statul membru de export verifică pe cale electronică datele ce rezultă din viza prevăzută la alin. (1). Odată ce aceste date au fost verificate și atunci când statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export

		de export transmit raportul de export autorităților competente din statele membre de expediție.		autorităților competente din statul membru de expediție.
192.	Art. 25 Alin. 3	Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁴ Alin. 3	Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.
193.	Art. 26 Alin. 1	<p>Prin derogare de la prevederile articolului 21 alineatul (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:</p> <p>(a) produsele să fie însoțite de un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic menționat la articolul 21 alineatul (2);</p> <p>(b) să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de începerea deplasării.</p> <p>Statul membru de expediție poate solicita, de asemenea, o copie a documentului menționat la litera (a), verificarea datelor conținute de copia respectivă și, dacă indisponibilitatea este imputabilă expeditorului, informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁵ Alin. 1	<p>Prin derogare de la prevederile art. 206³¹ alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:</p> <p>a) produsele să fie însoțite de un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 206³¹ alin. (2);</p> <p>b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin depunerea unei copii a documentului prevăzut la lit. a). Această copie trebuie să fie vizată de autorizatea competentă a locului de expediție. Dacă indisponibilitatea sistemului este imputabilă expeditorului, acesta va furniza informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități.</p>
194.	Art. 26 Alin. 2	În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă	Titlul VII Capitolul I¹	(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un

		<p>un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2).</p> <p>De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), acest document înlocuiește documentul pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. La articolul 21 alineatele (4) și (5) și articolele 24 și 25 se aplică <i>mutatis mutandis</i>.</p>	<p>Secțiunea 9 Art. 206³⁵ Alin. 2 Alin. 3</p>	<p>proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (2).</p> <p>(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (3), acest document înlocuiește documentul pe suport de hârtie prevăzut la alin. (1) lit. (a). Prevederile art. 206³¹ alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 206³³ și art. 206³⁴ se aplică <i>mutatis mutandis</i>.</p>
195.	<p>Art. 26 Alin. 3</p>	<p>Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a).</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁵ Alin. 4</p>	<p>Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport de hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).</p>
196.	<p>Art. 26 Alin. 4</p>	<p>O copie a documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁵ Alin. 5</p>	<p>O copie a documentului pe suport de hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.</p>
197.	<p>Art. 26 Alin. 5</p>	<p>În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul comunică informațiile menționate la articolul 21 alineatul (8) sau la articolul 23 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente din statul membru de expediție înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Alineatele (2)-(4) din prezentul articol se aplică <i>mutatis mutandis</i>.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁵ Alin. 6</p>	<p>În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la art. 206³¹ alin. (10) sau la art. 206³² prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)-(5) se aplică <i>mutatis mutandis</i>.</p>

<p>198.</p>	<p>Art. 27 Alin. 1</p>	<p>În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de destinație, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), destinatarul prezintă autorităților competente din statul membru de destinație cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport de hârtie care conține același date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării.</p> <p>Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritățile competente din statul membru de destinație trimit o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf autorităților competente din statul membru de expediție, care îl transmit expeditorului sau îl pun la dispoziția acestuia.</p> <p>De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁶ Alin. 1 Alin. 2 Alin. 3</p>	<p>(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. (b) și la art. 206³⁰ alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorității competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.</p> <p>(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competente din România trimite o copie a documentului pe suport de hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.</p> <p>(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206³³ alin. (1). Prevederile art. 206³³ alin. (3)</p>
--------------------	--	---	--	--

		destinație sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1). Articolul 24 alineatele (3) și (4) se aplică <i>mutatis mutandis</i> .		și (4) se aplică <i>mutatis mutandis</i> .
199.	Art. 27 Alin. 2	<p>În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din statul membru de expediție un document pe suport de hârtie care conține același date ca raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate.</p> <p>Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf.</p> <p>De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁶ Alin. 4 Alin. 5 Alin. 6</p>	<p>(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece, fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca și raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.</p> <p>(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport de hârtie.</p> <p>(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de</p>

		export sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1). Articolul 25 alineatele (2) și (3) se aplică <i>mutatis mutandis</i> .		export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 206 ³⁴ alin. (1). Prevederile art. 206 ³⁴ alin. (2) și (3) se aplică <i>mutatis mutandis</i> .
200.	Art. 28 Alin. 1	Fără a aduce atingere articolului 27, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁷ Alin. 1	Fără a aduce atingere prevederilor art. 206 ³⁶ , raportul de primire prevăzut la art. 206 ³³ alin. (1) sau raportul de export prevăzut la art. 206 ³⁴ alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206 ³⁰ alin. (7).
201.	Art. 28 Alin. 2	Prin derogare de la alineatul (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele menționate la articolul 27, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁷ Alin. 2 Alin. 3 Alin. 4	(2) Prin derogare de la alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 206 ³⁶ , se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. (b) și la art. 206 ³⁰ alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul prevăzut la art. 206 ³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității. (3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar și care conține aceleași

		<p>accizabile au părăsit teritoriul Comunității.</p> <p>În sensul primului paragraf, un document înaintat de destinatar și care conține aceleași date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.</p> <p>În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.</p>		<p>date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.</p> <p>(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.</p>
202.	Art. 29 Alin. 1	<p>În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri privind stabilirea:</p> <p>(a) structurii și a conținutului mesajelor care trebuie schimbate în temeiul articolelor 21-25 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize;</p> <p>(b) normelor și a procedurilor privind schimbul de mesaje menționat la litera (a);</p> <p>(c) structurii documentelor pe suport de hârtie menționate la articolele 26 și 27.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁸ Alin. 1	<p>Structura și conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 206³¹- 206³⁴ de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum și structura documentelor pe suport de hârtie prevăzute la art. 206³⁵ și 206³⁶ sunt stabilite de către Comisia Europeană.</p>
203.	Art. 29 Alin. 2	<p>Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul informatizat poate fi considerat indisponibil, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații, în sensul articolelor 26 și 27 și în conformitate cu acestea.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁸ Alin. 2	<p>Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații, sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p>
204.	Secțiunea 3 Art. 30	<p>Statele membre pot stabili proceduri simplificate în ceea ce privește deplasările produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe propriul teritoriu, inclusiv posibilitatea de</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁹ Alin. 1	<p>Monitorizarea deplasărilor produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe teritoriul României, se realizează potrivit procedurilor aprobate prin ordin al președintelui Agenției</p>

		a elimina obligația privind monitorizarea electronică a unor astfel de deplasări.		Naționale de Administrare Fiscală, stabilite pe baza prevederilor art. 206 ³¹ - 206 ³⁷ .
205.	Art. 31	<p>Prin acord și în condițiile stabilite de toate statele membre interesate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile a două sau mai multe state membre.</p> <p>Această dispoziție include deplasările prin conducte fixe.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 9 Art. 206³⁹ Alin. 2 Alin. 3</p>	<p>(2) Prin acord și în condițiile stabilite de România cu alte state membre interesate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile acestora.</p> <p>(3) Prevederile alin. (2) includ deplasările prin conducte fixe.</p>
206.	<p>Cap. V Secțiunea 1 Art. 32 Alin. 1</p>	<p>Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană privată pentru uz propriu și transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în altul sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴³ Alin. 1</p>	<p>Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta în România, sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.</p>
207.	<p>Art. 32 Alin. 2</p>	<p>Pentru a stabili dacă produsele accizabile menționate la alineatul (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane private, statele membre iau în considerare cel puțin următoarele elemente:</p> <p>(a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;</p> <p>(b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;</p> <p>(c) orice document referitor la produsele accizabile;</p> <p>(d) natura produselor accizabile;</p> <p>(e) cantitatea de produse accizabile.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴³ Alin. 2</p>	<p>Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:</p> <p>(a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;</p> <p>(b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;</p> <p>(c) orice document referitor la produsele accizabile;</p> <p>(d) natura produselor accizabile;</p> <p>(e) cantitatea de produse accizabile.</p>
208.	<p>Art. 32 Alin. 3</p>	<p>În scopul aplicării alineatului (2) litera (e), statele membre pot stabili niveluri</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹</p>	<p>Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor</p>

		<p>orientative, exclusiv ca element doveditor. Aceste niveluri orientative nu pot fi mai mici decât:</p> <p>(a) pentru produse din tutun:</p> <ul style="list-style-type: none"> - țigarete: 800 de bucăți; - țigări (țigări de foi cu o greutate maximă de 3 g pe bucată): 400 de bucăți; - țigări de foi: 200 de bucăți; - tutun de fumat: 1,0 kg; <p>(b) pentru băuturi alcoolice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - băuturi spirtoase: 10 litri; - produse intermediare: 20 de litri; - vinuri: 90 de litri (din care maximum 60 de litri de vinuri spumoase); - bere: 110 de litri. 	<p>Secțiunea 11 Art. 206⁴³ Alin. 3</p>	<p>comerciale, în condițiile și cantitățile prevăzute în normele metodologice.</p>
209.	<p>Art. 32 Alin. 4</p>	<p>Statele membre pot prevedea, de asemenea, că accizele sunt exigibile în statul membru în care are loc consumul pentru achiziționarea de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană privată sau în numele acesteia.</p> <p>În sensul prezentului alineat, „mijloace de transport atipice” înseamnă transportul de combustibili în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴³ Alin. 5</p>	<p>Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, <i>mijloace de transport atipice</i> înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.</p>
210.	<p>Secțiunea 2 Art. 33</p>	<p>Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 36 alineatul (1), în cazul în care</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹</p>	<p>(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁷ alin. (1), în cazul în care produsele</p>

	Alin. 1	<p>produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în alt stat membru pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acestuia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în acest alt stat membru.</p> <p>În sensul prezentului articol, „deținere în scopuri comerciale” înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană privată sau de către o persoană privată în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu articolul 32.</p>	<p>Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 1 Alin. 2</p>	<p>accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.</p> <p>(2) În sensul prezentului articol, „deținere în scopuri comerciale” înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu art. 206⁴³.</p>
211.	Art. 33 Alin. 2	<p>Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în acest alt stat membru.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 3</p>	<p>Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.</p>
212.	Art. 33 Alin. 3	<p>Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile menționate la alineatul (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în cel de al doilea stat membru.</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 4</p>	<p>Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.</p>
213.	Art. 33 Alin. 4	<p>Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 38, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității, în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în</p>	<p>Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 5</p>	<p>Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁹, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea</p>

		statul membru de destinație, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la articolul 34.		să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 206 ⁴⁵ alin. (1) și (2).
214.	Art. 33 Alin. 5	Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între două state membre, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre statele membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 6	Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.
215.	Art. 33 Alin. 6	Accizele sunt restituite sau remise, la cerere, în statul membru în care a avut loc eliberarea pentru consum în cazul în care autoritățile competente din celălalt stat membru constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în statul membru în cauză.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁴ Alin. 7	În cazul produselor accizabile, care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.
216.	Art. 34 Alin. 1	În situațiile menționate la articolul 33 alineatul (1), produsele accizabile circulă între teritoriile diverselor state membre împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul menționat la articolul 21 alineatul (1). În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri care stabilesc structura și conținutul documentului de însoțire.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁵ Alin. 1	În situația prevăzută la art. 206 ⁴⁴ alin. (1), produsele accizabile circulă între România și alt stat membru sau între alt stat membru și România, împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul prevăzut la art. 206 ³¹ alin. (1). Structura și conținutul documentului de însoțire sunt stabilite de Comisia Europeană.
217.	Art. 34 Alin. 2	Persoanele menționate la articolul 33 alineatul (3) se conformează următoarelor	Titlul VII Capitolul I¹	Persoanele prevăzute la art. 206 ⁴⁴ alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele

		<p>cerințe:</p> <p>(a) înainte de expedierea produselor, depun o declarație la autoritățile competente din statul membru de destinație și garantează plata accizelor;</p> <p>(b) plătesc accizele în statul membru de destinație în conformitate cu procedura stabilită de statul membru în cauză;</p> <p>(c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.</p> <p>Statul membru de destinație poate, în situații și condiții pe carele stabilește, să simplifice sau să acorde o derogare de la cerințele menționate la litera (a). În acest caz, statul în cauză informează Comisia, care la rândul ei informează celelalte state membre.</p>	<p>Secțiunea 11 Art. 206⁴⁵ Alin. 2</p>	<p>cerințe:</p> <p>a) înainte expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;</p> <p>b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;</p> <p>c) să accepte orice control care să permită autorității competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.</p>
218.	<p>Art. 35 Alin. 1</p>	<p>În cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deplasate către o destinație din acel stat membru prin traversarea teritoriului altui stat membru, se aplică următoarele cerințe:</p> <p>(a) deplasarea se face pe baza documentului de însoțire menționat la articolul 34 alineatul (1) și utilizând un itinerariu corespunzător;</p> <p>(b) înainte de expedierea produselor, expeditorul depune o declarație la autoritățile competente din locul de expediție;</p>		

		<p>(c) destinatarul atestă faptul că a primit produsele în conformitate cu cerințele stabilite de autoritățile competente din locul de destinație;</p> <p>(d) expeditorul și destinatarul acceptă orice control care permite respectivelor autorități competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite.</p>		
219.	Art. 35 Alin. 2	În cazul în care produsele accizabile se deplasează în mod frecvent și regulat în condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre în cauză pot, de comun acord, în condițiile stabilite de acestea, să simplifice cerințele menționate la alineatul (1).	-	-
220.	Secțiunea 3 Art. 36 Alin. 1	<p>Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, achiziționate de către o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilit în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate sau transportate către alt stat membru, direct sau indirect, de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație.</p> <p>În sensul prezentului articol, „stat membru de destinație” înseamnă statul membru de sosire a expedierii sau a transportului.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁷ Alin. 1	1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate sau transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.
221.	Art. 36 Alin. 2	În cazul menționat la alineatul (1), accizele devin exigibile în statul membru de destinație în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁷ Alin. 2	(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin

		la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită de statul membru de destinație.		exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.
222.	Art. 36 Alin. 3	Persoana plătitoare de accize în statul membru de destinație este vânzătorul. Cu toate acestea, statul membru de destinație poate prevedea faptul că plătitorul de accize este un reprezentant fiscal, stabilit în statul membru de destinație și autorizat de autoritățile competente din statul respectiv, sau, în cazul în care vânzătorul nu a respectat dispozițiile alineatului (4) litera (a), destinatarul produselor accizabile.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁷ Alin. 3	(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, sau un reprezentant fiscal stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.
223.	Art. 36 Alin. 4	Vânzătorul sau reprezentantul fiscal îndeplinește următoarele cerințe: (a) înainte de expedierea produselor accizabile, se înregistrează și garantează plata accizelor la un birou competent desemnat în mod expres de statul membru de destinație și în condițiile stabilite de statul respectiv; (b) plătește accizele la biroul menționat la litera (a), după sosirea produselor accizabile; (c) ține evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile. Statele membre interesate pot, în condiții stabilite de comun acord, să simplifice cerințele pe baza unor acorduri bilaterale.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁷ Alin. 4	(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe: a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice ; b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile; c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.
224.	Art. 36 Alin. 5	În cazul menționat la alineatul (1), accizele percepute în primul stat membru se restituie sau se remit, la solicitarea	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11	5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un

		vânzătorului, dacă vânzătorul sau reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alineatul (4).	Art. 206⁴⁷ Alin. 5	antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate sau transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul sau reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerințelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinație.
225.	Art. 36 Alin. 6	Statele membre pot stabili norme specifice pentru aplicarea alineatelor (1)-(5) în cazul produselor accizabile care fac obiectul unor reglementări naționale speciale de distribuție.		
226.	Secțiunea 4 Art. 37 Alin. 1	În situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 36 alineatul (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁸ Alin. 1 Alin. 2	(1) În situațiile prevăzute la art. 206 ⁴⁴ alin. (1) și la art. 206 ⁴⁷ alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru. (2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din

		<p>satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.</p> <p>Garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a) este eliberată.</p>		<p>statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau în temeiul art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a) se va elibera.</p>
227.	Art. 37 Alin. 2	<p>Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (1).</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁸ Alin. 3	<p>Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.</p>
228.	Secțiunea 5 Art. 38 Alin. 1	<p>Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁹ Alin. 1	<p>Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206⁴⁴ alin. (1) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.</p>
229.	Art. 38 Alin. 2	<p>Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care sa comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁹ Alin. 2	<p>Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu art. 206⁴⁴ alin. (1) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru. Cu toate acestea, dacă</p>

		<p>în acest stat membru.</p> <p>Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alineatului (1).</p>		<p>statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alin. (1).</p>
230.	Art. 38 Alin. 3	<p>Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (a) sau cu articolul 36 alineatul (4) litera (a) și de orice persoană care a participat la neregulă.</p> <p>Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă sau constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a).</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁹ Alin. 3 Alin. 4	<p>(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau cu art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a) și de orice persoană care a participat la neregulă.</p> <p>(4) Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă sau constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau în temeiul art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a).</p>
231.	Art. 38 Alin. 4	<p>În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau al articolului 36 alineatul (1), care nu face obiectul articolului 37, din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 11 Art. 206⁴⁹ Alin. 5	<p>În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul art. 206⁴⁴ alin. (1) sau al art. 206⁴⁸ alin. (1), care nu face obiectul art. 206⁴⁷, din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.</p>
232.	Cap. VI Secțiunea 1	<p>Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7 alineatul (1), statele membre</p>	Titlul VII Capitolul I¹	<p>Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi</p>

	Art. 39 Alin. 1	pot impune ca produsele accizabile să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare utilizate în scopuri fiscale în momentul eliberării pentru consum pe propriul teritoriu sau, în cazurile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 36 alineatul (1), în momentul în care intră pe propriul teritoriu.	Secțiunea 14 Art. 206⁶¹ Alin. 3	importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.
233.	Art. 39 Alin. 2	Orice stat membru care impune utilizarea de marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare în sensul alineatului (1) este obligat să le pună la dispoziția antrepozitarilor autorizați din celelalte state membre. Cu toate acestea, fiecare stat membru poate impune ca marcajele fiscale să fie puse la dispoziția unui reprezentant fiscal autorizat de autoritățile competente din statul membru în cauză.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 14 Art. 206⁶⁴ Alin. 2 Alin. 4	(2) Eliberarea marcajelor se face către: a) antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206 ⁶¹ ; b) destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206 ⁶¹ ; c) expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206 ⁶¹ . Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice. (4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.
234.	Art. 39 Alin. 3	Fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în scopul aplicării adecvate a prezentului articol și în scopul prevenirii oricărei fraude, evaziuni sau abuz, statele membre se asigură că aceste marcaje nu creează obstacole în calea liberei circulații a produselor accizabile. În momentul în care asemenea marcaje fiscale sau marcaje naționale de	-	-

		<p>identificare sunt aplicate pe produsele accizabile, orice sumă plătită sau depusă ca garanție în vederea obținerii marcajelor în cauză, cu excepția cheltuielilor aferente emiterii, se restituie, se remite sau se eliberează de către statul membru care le-a emis, dacă accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.</p> <p>Cu toate acestea, statul membru care a emis marcajele respective poate condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea a sumei plătite sau depuse ca garanție de prezentarea dovezii că acestea au fost eliminate sau distruse, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.</p>		
235.	Art. 39 Alin. 4	<p>Marcajele fiscale sau marcajele naționale de identificare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt valabile în statul membru emitent. Cu toate acestea, pot exista acorduri de recunoaștere reciprocă a acestor marcaje între statele membre.</p>	-	-
236.	Secțiunea 2 Art. 40 Alin. 1	<p>Statele membre pot scuti micii producători de vin de la obligațiile prevăzute în capitolele III și IV, precum și de la alte obligații privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile. În cazul în care micii producători în cauză realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare</p>	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²¹ Alin. 3, lit b) Alin. 4	<p>(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru :</p> <p>b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.</p> <p>(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare</p>

		privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol (1).		privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.
237.	Art. 40 Alin. 2	În cazul în care micii producători de vin sunt scutiți de respectarea cerințelor în conformitate cu alineatul (1), destinatarul informează autoritățile competente din statul membru de destinație cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²¹ Alin. 5	Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.
238.	Art. 40 Alin. 3	În sensul prezentului articol, „mici producători de vin” înseamnă persoane care produc în medie mai puțin de 1 000 hl de vin pe an.	Titlul VII Capitolul I¹ Secțiunea 7 Art. 206²¹ Alin. 3, lit b)	b) vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.
239.	Secțiunea 3 Art. 41	Statele membre pot menține dispozițiile naționale referitoare la acest aspect până în momentul în care Consiliul adoptă dispoziții comunitare privind produsele pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor.	-	-
240.	Secțiunea 4 Art. 42	Statele membre care au încheiat un acord privind răspunderea pentru construirea sau întreținerea unui pod de trecere a frontierei pot adopta măsuri care derogă de la dispozițiile prezentei directive, pentru a simplifica procedura de percepere a accizelor la produsele accizabile utilizate pentru construcția și	-	-

		<p>întreținerea podului respectiv.</p> <p>În sensul măsurilor respective, podul și șantierele de construcții menționate în acord sunt considerate a se afla pe teritoriul statului membru care răspunde de construcția sau întreținerea podului în conformitate cu acordul.</p> <p>Statele membre în cauză notifică măsurile respective Comisiei, care informează celelalte state membre.</p>		
241.	Cap. VII Art. 43 Alin. 1	Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru accize”.	-	-
242.	Art. 43 Alin. 2	<p>Atunci când se face referire la prezentul alineat se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.</p> <p>Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.</p>	-	-
243.	Art. 44	Pe lângă sarcinile care îi revin în temeiul articolului 43, Comitetul pentru accize examinează subiectele propuse spre discuție de președintele său, fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru, cu privire la aplicarea dispozițiilor comunitare privind accizele.	-	-
244.	Cap. VIII Art. 45 Alin. 1	Până la 1 aprilie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a sistemului informatizat și, în special, la obligațiile menționate la articolul 21 alineatul (6) și la procedurile aplicabile în cazul în care sistemul este indisponibil.	-	-
245.	Art. 45 Alin. 2	Până la 1 aprilie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un	-	-

		raport cu privire la punerea în aplicare a acesteia.		
246.	Art. 45 Alin. 3	Rapoartele prevăzute la alineatele (1) și (2) se bazează, în special, pe informațiile furnizate de statele membre.	-	-
247.	Art. 46 Alin. 1	<p>Până la 31 decembrie 2010, statele membre de expediție pot continua să autorizeze deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au fost inițiate pe baza formalităților stabilite la articolul 15 alineatul (6) și la articolul 18 din Directiva 92/12/CEE.</p> <p>Deplasările în cauză, precum și descărcarea aferentă fac obiectul dispozițiilor prevăzute la primul paragraf, precum și la articolul 15 alineatele (4) și (5) și la articolul 19 din Directiva 92/12/CEE. Articolul 15 alineatul (4) din directiva în cauză se aplică tuturor garanților desemnați în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) din prezenta directivă.</p> <p>Articolele 21-27 din prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.</p>	Art. III Alin. 5	Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, sunt admise deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize către alte state membre care nu au adoptat sistemul informatizat potrivit art. 21-27 din Directiva 2008/118/CE, efectuate conform procedurii prevăzută la art. 186 –191 ¹ de la Capitolul I al titlului VII "Accize și alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
248.	Art. 46 Alin. 2	<p>Deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate și încheiate în conformitate cu dispozițiile Directivei 92/12/CEE.</p> <p>Prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.</p>	Art. III Alin. 6	Prin excepție de la prevederile alin. (4), deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010, sunt efectuate și încheiate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 186 – 191 ¹ de la Capitolul I al titlului VII "Accize și alte taxe speciale" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
249.	Art. 47 Alin. 1	Directiva 92/12/CEE se abrogă cu efect începând cu 1 aprilie 2010.	Art. III Alin. 4	Începând cu 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile art. 162 – 175 și 178 – 206 ale

		Cu toate acestea, aceasta se va aplica în continuare în limitele și în scopurile definite la articolul 46.		Capitolului I al Titlului VII "Accize și alte taxe speciale" și prevederile art. 222 – 237, 239 – 242, 244 și 244 ¹ ale Titlului VIII "Măsuri speciale privind supravegherea producției, importului și circulației unor produse accizabile" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
250.	Art. 47 Alin. 2	Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.	-	-
251.	Art. 48 Alin. 1	Statele membre adoptă și publică până la 1 ianuarie 2010 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive începând cu 1 aprilie 2010. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative, împreună cu un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă. Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a acestei trimiteri se stabilesc de către statele membre.	Art. IV	Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare. Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.
252.	Art. 48 Alin. 2	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	-	-
253.	Art. 49	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în <i>Jurnalul</i>	-	-

		<i>Oficial al Uniunii Europene.</i>		
254.	Art. 50	Prezenta directivă se adresează statelor membre.	-	-